Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 594 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. DETHEUX**
Amazonestraat 37
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 2 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 oktober 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien de beschikking tot vaststelling van de kosten van 11 december 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. TABECH *loco* advocaat A. DETHEUX, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 25 november 2022, diende op 25 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Kroatië op 12 november 2022 (Eurodac).

1.2. Op 12 januari 2023 kreeg verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*), omdat Kroatië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.
De Raad heeft het beroep tegen deze beslissing verworpen, nadat het verzoek op 18 juli 2023 werd overgedragen aan het CGVS (RvV 18 augustus 2023, nr. X).
1.3. Op 30 oktober 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 30 oktober 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*Asielaanvraag: 25/11/2022*
Overdracht CGVS: 18/07/2023

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 14 juli 2025 van 13u42 tot 17u52 bijgestaan door een tolk Kirundi. Uw advocaat mr. Vanstalle loco mr. Detheux was gedurende het ganse persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren en getogen op […]*-2-1988 te Kamenge, Bujumbura en de Burundese nationaliteit te bezitten. U bent etnisch Tutsi en religieus christelijk-protestants. U volgde onderwijs en behaalde een diploma A2 in informatica aan de technische school van Kamenge.*

In 1993 verhuisde u en uw gezin van Kamenge naar Nyakabiga als gevolg van de burgeroorlog. Uw vader werd een dag voordien geïnformeerd dat de wijk Kamenge het toneel zou worden van slachtpartijen. U bleef in de wijk wonen tot uw huwelijk in 2018 waarna u naar de wijk Cibitoke ging wonen. U werkte als priester (pasteur) en werkte ook als handelaar in onder meer rugzakken en valiezen. Als priester en verantwoordelijke voor uw kerk organiseerde u verschillende activiteiten voor de jongeren van de wijk waaronder muziekconcerten, filmfestivals, enzovoort. Sinds 2013 tot 2015 was u sympathisant van de MSD zonder evenwel dit publiekelijk naar buiten te brengen omwille van uw positie als kerkverantwoordelijke van FECABU. U doneerde wel geld aan de partij MSD. In 2015 nam u deel aan manifestaties tegen het derde mandaat van de president Nkurunziza. Uw kerk bevond zich in Mutakura, een wijk die beschouwd wordt als een Tutsiwijk. U werd door medepriesters valselijk beschuldigd van het organiseren van vergaderingen ten voordele van MSD. U werd op 8-4-2022 na terugkomst uit Oeganda beschuldigd door de Imbonerakure van het organiseren van vergaderingen in het voordeel van de MSD.

Op 12-4-2022 kwam er een man van de Imbo bij u op audiëntie en verplichte u geld over te maken als contributie. U weigerde met het argument dat dit geld van de kerk was waarop u werd beledigd en bedreigd. Op 27-4-2022 werd u op de terugweg naar huis tegengehouden en meegenomen naar een onbekende plaats door leden van de inlichtingendienst (documentation) en beschuldigd van bovenstaande. U werd vrijgelaten nadat u zei dat u het ging bekijken met uw oversten. Op 4-6-2022 werd u te Gitega opnieuw opgepakt en werd u de dag nadien vrijgelaten. U werd opgesloten in een kleine kamer met heel wat andere mensen. U had een kleine telefoon bij u die door hen niet werd opgemerkt en u kreeg een oproep en kon u meegeven dat u was opgesloten. Een vrouw die u herkende kreeg u vrij door te doen alsof u de neef van haar echtgenoot, een rijk en gerespecteerd man, was en het betalen van 5 miljoen Burundese frank.

Op 6-9-2022 kwam er iemand bij u op audiëntie en legde een wapen op tafel voor u neer en zei u dat hij de opdracht had gekregen u te vermoorden. De man zei u dat u goede werken deed en raadde u aan het land te verlaten en voor hem te bidden. U leefde daarop ondergedoken en veranderde veel van verblijfplaats. U kocht een vliegtuigticket en nam op 19-10-2022 het vliegtuig met bestemming Servië waar u een dag later aankwam. Via Bosnië, Kroatië (alwaar u op 12-11-2022 een verzoek om internationale bescherming indiende), Slovenië, Italië, Zwitserland, Duitsland, Frankrijk en Luxemburg kwam u op 25-11-2022 in België aan en diende u hier dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek diende u volgende documenten in: (Een gedeelte van) uw Burundees paspoort, uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, een pastoraal certificaat, een geboorteakte van uw halfzus, uw diploma A2, de huwelijksakte van uw ouders, de overlijdensakte van uw moeder, de huwelijksakte van uw vader, een dienstcertificaat voor RSC Africa, visa en binnenkomststempels voor Oeganda en Malawi, een foto van een chatgesprek en verschillende foto's van u.

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 28 juli 2025 aangetekend aan u verzonden.
B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient vermeld dat het CGVS niet twijfelt aan uw identiteit, uw familiesamenstelling en aan uw professionele en pastorale werkzaamheden zoals blijkt uit de documenten die u aan het CGVS heeft overhandigd.

Allereerst dient vastgesteld dat u meermaals verscheidene Europese landen heeft aangedaan voor uw komst naar België waarbij u verklaarde dat u nergens de intentie had om internationale bescherming aan te vragen.

Bevraagd naar uw reisroute gaf u aan dat u op 20 oktober 2022 in Servië bent aangekomen en u dezelfde nacht nog Servië heeft verlaten. U verklaarde voorts dat u verschillende pogingen heeft ondernomen om de grens tussen Bosnië en Kroatië over te steken, dat u een dag te Kroatië heeft doorgebracht, maar u daar niet wou blijven, dat u in Slovenië door de politie werd opgepakt waarbij uw vingerafdrukken zijn afgenomen en 2 à 3 dagen in een gesloten centrum heeft doorgebracht waarna u kon ontsnappen en dat u niet in Slovenië wou blijven gezien u de taal en de cultuur niet kent (Verklaring DVZ d.d. 9-12-2022 punt 42).

Op 28/11/2023 verkreeg het CGVS uw antwoorden op de vraag om inlichtingen waarin u verklaarde dat u op 20 oktober bent geland in Servië waar u smokkelaars heeft gevonden en u met hen volgende landen heeft doorkruist alvorens in België aan te komen: Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland, Duitsland, Frankrijk en Luxemburg. U merkte nog op dat u het merendeel van die reis te voet heeft afgelegd doorheen bossen, dat u rivieren diende over te steken en u ook de trein en taxi's heeft genomen (Questionnaires CGRA p 12).

Op basis van het Eurodac search result kon vastgesteld worden dat u om internationale bescherming heeft gevraagd te Kroatië (zie Eurodac search result d.d. 25-11-2022) waardoor u onder de Dublin regeling viel en Kroatië op 26-12-2022 bevestigde om uw vraag om internationale bescherming verder te behandelen (zie Dublin regulation No 604/2013).

Toen u over uw reisroute werd bevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u na aankomst in Servië het land nog dezelfde dag verliet met smokkelaars en u daar geen bescherming heeft aangevraagd. Gevraagd naar de reden daarvoor, stelde u dat België de problemen van Burundi goed begrijpt en de taal die er gebruikt wordt voor u gemakkelijk is gezien Burundi gekoloniseerd is in die taal en België uw land van bestemming was, een land waarin u gemakkelijk kan integreren (zie CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 14-7-2025 p 16 en 17 [verder NPO]). U daarop een overzicht – met uitzondering van Duitsland – voorgeworpen van de landen die u doorkruist heeft en gevraagd of u in een van deze landen bescherming heeft gevraagd, stelde u dat u enkel in Kroatië bescherming heeft gevraagd, maar dat de Kroatische politie uw vingerafdrukken met dwang heeft afgenomen en de politie uw rechten niet respecteerde (NPO p 17). Uit uw verklaringen kan allerminst een (begin van) intentie afgeleid worden om bescherming aan te vragen in Kroatië. Een schrijven van de Republic of Croatia, Ministry of the Interior, Department for Dublin Procedure dd. 26-12-2022 stelt dat u op 12-11-2022 aangaf een verzoek om internationale bescherming te wille indienen doch dat u het receptiecentrum verliet op 13-11-2022 vooraleer u een interview had.

Gevraagd waarom u in geen van deze landen een ernstige poging deed om bescherming aan te vragen, gaf u ter verklaring dat u de taal niet kent, dat België de politiek van Burundi kent en ze in België Frans spreken. U daarop voorgeworpen dat er toch ook Frans gesproken wordt in Frankrijk, Luxemburg en Zwitserland, stelde u dat Frankrijk noch Zwitserland de Burundese politiek goed kent en dat België de mensenrechten beter respecteert dan de andere landen (NPO p 17) wat hoegenaamd niet weet te overtuigen.

Hoewel het CGVS rekening houdt met de realiteit dat de Servische politiediensten de mensenrechten van vluchtelingen niet steeds respecteren en er ook soms geweld gebruikt wordt, dient opgemerkt dat u op volledig legale wijze naar Servië bent gereisd – u hoorde het nieuws dat er visumvrij naar Servië kon gereisd worden waarbij niet kan ingezien worden dat u bij aankomst in Europa niet onmiddellijk internationale bescherming heeft aangevraagd.

Van een persoon die stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben ten aanzien van zijn land van herkomst mag logischerwijze verwacht worden dat hij een verzoek tot internationale bescherming indient zodra een veilig land wordt bereikt, namelijk in uw geval Servië. De vaststelling dat u dit land onmiddellijk verliet, dat u meerdere, alsook Franstalige, Europese landen aandeed zonder er bescherming aan te vragen of uw interview afwachtte, toont allerminst een dringende nood aan bescherming aan.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u een dringende nood aan bescherming geenszins aannemelijk heeft weten te maken en dit de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van Burundi reeds ernstig en fundamenteel aantast.

Vervolgens dient opgemerkt dat u Burundi op legale wijze heeft verlaten met uw eigen Burundees paspoort.

U verklaarde dat, toen u met de dood bedreigd werd door agenten van de inlichtingendienst (documentation), u het goed nieuws vernam dat u visumvrij naar Servië kon reizen en gezien u een paspoort had u een vliegtuigticket heeft aangekocht bij een agentschap (agence) te Bujumbura en u Burundi heeft verlaten op 19-10-2022 (Questionnaire CGRA p 12). U herhaalde kort uw verklaringen dat u Burundi legaal met een paspoort heeft verlaten per vliegtuig (DVZ Verklaring d.d. 9-12-2022 punt 42).

U overhandigde een kopie van (een deel van) uw Burundese paspoort waarop staat te lezen dat u dit paspoort verkregen heeft op 24-11-2021 en werd afgegeven door de CG Migrations (Commissariat Général des Migrations). U verklaarde voorts naar Oeganda te zijn gereisd met het vliegtuig en naar Malawi met de auto (NPO p 10), wat u staafde aan de hand van kopieën van visastempels in uw paspoort (zie document 13 genummerd 16 en 17 in de groene map), en stelde u bij terugkomst uit Oeganda geen problemen te hebben gekend op de luchthaven (NPO p 10).

Bevraagd naar de situatie op de luchthaven van Bujumbura voorafgaand aan uw vertrek uit Burundi, verklaarde u dat er veel mensen waren in de tunnel (gate) waar u doorheen moest, dat ze de namen afroepen en verifiëren en u geluk had gezien ze niet alle controles gedaan hadden die nodig zijn en u naar het toilet ging om niet ondervraagd te worden, maar dat ze wel in de wachtzaal naar mensen keken waarna u het vliegtuig nam (NPO p 16) wat geenszins een aannemelijke verklaring is voor het feit dat u zonder problemen een vliegtuig kon nemen vanuit Bujumbura naar Europa.

U daarop voorgeworpen dat de security op luchthavens hoog is, dat dit ook voor Afrikaanse landen geldt gezien ze de toestemming hebben om naar Europa te vliegen en u daarop opnieuw gevraagd hoe u ongemerkt een vliegtuig kon nemen, verklaarde u dat ze niet alle Tutsi konden screenen en de inlichtingendiensten je kunnen opzoeken in je wijk, maar niet steeds op de luchthaven, dat mensen met politieke profielen op sociale media worden gezet om ze te zoeken, maar u slechts een simpele persoon was en niet op sociale media werd gezet (NPO p 16).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u Burundi zonder problemen op legale wijze heeft verlaten, dat het CGVS u bijtreedt in uw verklaring dat u slechts een simpele persoon was die niet in het vizier kwam van de Burundese autoriteiten en dit alles de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees in geval van een terugkeer naar Burundi verder aantast.

Voorts dient vastgesteld dat u uw problemen met de Imbonerakure of de Burundese inlichtingendiensten geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.

Toen u een allereerste keer werd bevraagd verklaarde u dat u Burundi had verlaten, omdat ze u wilden vermoorden (Verklaring DVZ d.d. 9-12-2022 punt 42).
Wanneer u de kans kreeg om voor de eerste keer uw vrees ten opzichte van Burundi verder toe te lichten, verklaarde u dat u vreest in de gevangenis terecht te komen en te worden gedood (CGVS Vragenlijst d.d. 13-7-2023 punt 3.4). U gaf aan dat u actief was als priester in een kerk te Mutakura en u valselijk beschuldigd werd van het organiseren van vergaderingen ten voordele van MSD. U vermeldde dat u 2 keer werd gearresteerd door de Imbonerakure, op 27-4-2022 en op 4-6-2022, en dat u op 6-9-2022 bij u thuis door een man werd bezocht ter audiëntie en u zei dat hij gekomen was met een opdracht, dat hij u gewaarschuwd heeft en u zei dat u het land snel moest verlaten, want dat u zou vermoord worden waarop u onderdook en later het land verliet (CGVS Vragenlijst d.d. 13-7-2023 punt 3.5). U gaf nog mee dat u een sympathisant was van de partij MSD (CGVS Vragenlijst d.d. 13-7-2023 punt 3.3). Op 28-11-2023 overhandigde u de antwoorden op de vraag om inlichtingen aan het CGVS en kon u uw vrees uitermate concreet maken in uw eigen woorden (zie Questionnaire p 16 tot en met 19).

Allereerst dient opgemerkt dat u uw sympathie voor MSD geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.

Bevraagd wat dat betekent om een sympathisant te zijn van MSD, stelde u – de vraag deels ontwijkend – dat u niet op de lijst stond van leden van de MSD, maar u de ideeën deelde van gelijkheid tussen mensen zoals zijnde Hutu en Tutsi. Gevraagd hoe dit zich uitte dat u sympathisant bent, gaf u mee dat u de ideeën via uw oom J.(...) B.(...) N.(...), die een van de verantwoordelijken is van MSD in Nyakabiga, verkreeg, dat u hem wat geld gaf ter contributie, maar dat u niet meedeed aan vergaderingen en u ook geen uniformen van de partij droeg. Gevraagd welke activiteiten u dan wel deed als sympathisant beschreef u problemen in uw wijk met de Imbo, gaf u aan dat u dat niet kon verdragen en u om die reden meedeed aan manifestaties. Gevraagd of u de MSD gecontacteerd heeft, stelde u verrassend dat u niet met de MSD spreekt (NPO p 12) waarbij de vraag kan gesteld worden in welke mate uw oom J.(...) B.(...) N.(...) dan wel een lid en zelfs verantwoordelijk van de partij MSD was gezien u met hem samenwoonde (zie NPO p 13). U heeft overigens geen enkel (begin van) bewijs afgeleverd voor uw verklaringen aangaande uw oom J.(...) B.(...) N.(...) als verantwoordelijke bij

MSD. Bijzonder opmerkelijk is dat wanneer u gevraagd werd waar de letters MSD voor staan u daar gewoonweg niet kon op antwoorden (NPO p 12) waaruit allerminst uw sympathie of enige betrokkenheid bij deze partij blijkt.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw vermeende sympathie voor MSD (Mouvement pour la Solidarité et la Démocratie nvdr.).

Voorts heeft u uw arrestaties te Burundi niet aannemelijk weten te maken.

U verklaarde dat u werd meegenomen op 27-4-2022 in een auto door gemaskerde mannen en ze u hebben geslagen en het bot van uw arm gebroken hebben. U toonde uw arm aan de protection offcer tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO p 14). Toen u echter weinig later werd gevraagd of u medische documenten bij u had, kon u er geen voorleggen (NPO p 15) wat bijzonder opmerkelijk is gezien u zeer specifiek aangaf dat u tijdens die arrestatie of kidnapping ernstig gewond raakte – uw bot in uw arm werd gebroken – en dit toch een begin van bewijs zou kunnen zijn voor deze vermeende arrestatie.

Inzake uw tweede arrestatie gaf u aan dat u werd opgepakt en opgesloten, samen met vele anderen en uw smartphone en computer werden afgenomen, maar u net voor u werd opgesloten een oproep kreeg op uw kleine telefoon (een dumbphone nvdr.) en u de persoon nog kon zeggen dat u werd opgepakt te Gitega alvorens u werd geslagen en beroofd van deze telefoon. U vermeldde dat uw kennissen u zo begonnen te zoeken en dat een dikke dame, de vrouw van een rijke zakenman, u herkende op een foto gezien ze ooit deelnam aan een van uw gebedsmomenten te Gitega en ze haar echtgenoot vroeg om te zeggen dat u zijn neef was en deze man hen 5 miljoen Burundese frank betaalde (zie questionnaire p 18 en NPO p 15).

Er dient opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beide arrestaties. U haalde aan dat u ernstig gewond raakte aan uw arm, maar legt daar geen enkel begin van bewijs voor neer wat de geloofwaardigheid van deze arrestatie sterk ondermijnt. Ook wat betreft uw tweede arrestatie dient vastgesteld dat uw kennissen volgens uw verklaringen in het openbaar te Gitega met foto's van u rondlopen met het doel u terug te vinden– een bijzonder gevaarlijke onderneming in het licht van uw verklaringen over de vermeende gebeurtenissen voorafgaand aan deze beweerde arrestatie. Ook uw verklaring dat een voor u compleet onbekende rijke zakenman u vrijkoopt en liegt tegen de Imbo dat u zijn neef bent, omdat zijn echtgenote u toevallig herkende van een nachtelijke gebedsdienst is niet aannemelijk.

Verder dient opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de doodsbedreiging bij uw thuis door een man van de inlichtingendienst.

U verklaarde dat u na uw vrijlating te Gitega naar Bujumbura bent gegaan, maar u op verschillende plaatsen sliep, omdat uw leven in gevaar was. U gaf nog mee dat de man op 6 september om 22 uur u bij uw thuis in Cibitoke kwam opzoeken en zijn wapen bovenhaalde, het op de tafel legde en u zei dat hij gekomen was met de opdracht u te vermoorden. Hij zei u dat hij uw goede pastorale werken had gezien waarschuwde u dat u het land moest verlaten en of u voor hem wou bidden (questionnaire p 19). U gevraagd waarom die man u zou komen opzoeken met het doel u te vermoorden, maar u liet gaan omwille van uw goede werken en gevraagd naar enige logica in uw verklaringen, stelde u dat hij u zei dat hem was verteld dat u slecht was, maar hij zag dat u niet slecht was (NPO p 16) wat hoegenaamd geen aannemelijke verklaring is voor het feit dat hij u zonder meer liet vertrekken. U daarop voorgeworpen dat hij zijn eigen leven in gevaar bracht - want de opdracht niet uitvoerde- en gevraagd waarom hij dat zou doen, kon u daar niet op antwoorden en kon u niet aangeven wat er gebeurd is nadien met deze persoon (NPO p 16).

U verklaarde dat u in 2015 deelnam aan manifestaties tegen het derde mandaat van de president (questionnaire p 16 en NPO p 13). Gevraagd waarom u meedeed aan die manifestaties, gaf u ter verantwoording dat er mensen verdwenen en u bent opgegroeid in een wijk Nyakabiga waar veel doden vielen en vrouwen werden verkracht en u dat niet kon tolereren. Gevraagd of u problemen heeft gekend omwille van uw deelname aan deze manifestaties, gaf u aan dat dat de reden is waarom u het land heeft verlaten (NPO p 13). U daarop voorgeworpen dat u als gekend persoon toch wel opviel en gevraagd waarom u daaraan zou deelnemen als u niet wou deelnemen aan vergaderingen van de MSD net omwille van uw maatschappelijke positie, stelde u dat er voor de aankondiging van het derde mandaat geen problemen waren en er pas restricties zijn gekomen na die aankondiging (NPO p 14) wat niet weet te overtuigen. Er kan enkel vastgesteld worden dat u pas spreekt van problemen met de Imbo vanaf uw arrestaties in 2022 en dit 7 jaar na de manifestaties waaruit geenszins ernstige problemen kunnen afgeleid worden met de Burundese autoriteiten omwille van uw beweerde deelname aan de manifestaties van 2015. Integendeel, u kon tot tweemaal toe zonder problemen Burundi verlaten voor conferenties met bestemming Oeganda en Malawi (05/04/2022 - 09/04/2022) wat een negatieve indicatie inhoudt voor uw zogenaamde problemen met de Burundese autoriteiten.

Wat betreft de foto van een chatgesprek (document 18) gaf u aan dat dit screenshots betrof van gesprekken tussen u en P.(...), een assistent priester, die de Imbo hebben gewist en jullie ze niet vonden (NPO p 10). U stelde dat u dit neerlegde om aan te tonen dat u vervolgd werd en u bent weggelopen en dat de priester die u verving ook werd opgesloten en geslagen (NPO p 11). Er dient daarbij allereerst opgemerkt dat dit document een kopie betreft wat de bewijswaarde er van reeds ernstig aantast. Voorts dient vermeldt dat dit document gemakkelijk gemanipuleerd kan worden en het resultaat kan zijn van simpel knip – en plakwerk, zeker gezien de vele digitale mogelijkheden die vandaag publiekelijk beschikbaar zijn. Dit document weet allesbehalve te overtuigen en kan dan ook niet aanzien worden als (een begin van) bewijs voor de door u geopperde problemen te Burundi.

Wat betreft het rapport van FOCODE d.d. maart 2025 aangaande de represailles en georkestreerd geweld tegen teruggekeerde Burundezen dat werd overgemaakt door uw advocaat dient volgende vermeld. Het Commissariaat-generaal is op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays_ van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezen naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijk geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbeklederS. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatrieerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatrieerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als "Police de l'air, des frontières et des étrangers" (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezen die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese

onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.

Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot he Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid online onderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.

Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi..

Wat betreft uw vele verwijzingen naar uw Tutsi-etnie dient volgende opgemerkt. U beroept zich algemeen op uw Tutsi-afkomst om uw vrees voor vervolging te rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi (CGVS vragenlijst d.d. 13-7-2023 punt 3.5; questionnaire p 16; NPO, p. 8, 9, 10,…). Volgens de COI Focus over de veiligheidscrisis in Burundi, geüpdatet op 14 februari 2025 ([https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire202502142.pdf]) zijn de meeste journalisten en experts het eens over het "vooral politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die worden geviseerd om politieke redenen, met name hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij die aan de macht is. Sinds 2022 zijn er ook geen operaties van veiligheidstroepen of Imbonerakure geweest die specifiek gericht waren tegen Tutsi's. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-afkomst, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi.

De eerdere vaststellingen, volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u hebben opgesteld door u een paspoort uit te reiken, u de mogelijkheid te bieden u in het buitenland te laten verzorgen en u toe te staan het Burundese grondgebied legaal te verlaten, en/of dat de leden van uw gezin nog steeds in Burundi wonen en niet worden lastiggevallen (vervolledigen), sterken het Commissariaat generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._veiligheidssituatie_20250214.pdf of https://www.cgvs.be/nl) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een "inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten".

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviseerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviseerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeessprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie…) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking…).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte dient nog vermeld dat uw advocaat enkele keren met toestemming is tussengekomen tijdens het persoonlijk onderhoud. Uw advocaat haalde problemen aan met de vertaling tussen de Franstalige tolk Kirundi en de protection officer (zie NPO p 3, 11 en 18).

Er dient allereerst opgemerkt dat u duidelijk heeft aangeven het persoonlijk onderhoud in het Kirundi te willen afleggen en u het Frans en het Engels niet voldoende beheerst om uw problemen te kunnen verwoorden en te antwoorden op de vragen die u gesteld kunnen worden (zie Verklaring betreffende procedure d.d. 9-12-2022).

Uw advocate werd na de introductie van het persoonlijk onderhoud gevraagd of het Frans taalgebruik van de protection officer (PO) voldoende was waarop de advocate aangaf wel een paar foutjes te hebben gehoord, maar het begrijpelijk was (NPO p 3). Later gaf u advocaat te kennen dat ze problemen in de vertaling opmerkte en de woorden van de verzoeker letterlijk moesten genoteerd worden. Ook het feit dat de notities in het Nederlands worden opgesteld en dat de tolk geen Nederlands sprak werd niet geapprecieerd waarop de protection officer de nodige uitleg verschafte en de wettelijke voorschriften inzake de taalrol van dossiers nog eens verduidelijkte (NPO p 11).

Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud kwam uw advocate nogmaals terug op de vertaling van het persoonlijk onderhoud. Ze gaf aan dat de perfecte kennis van de taal (Frans) noodzakelijk was, dat u goed Frans spreekt en er misschien geen nood was aan een tolk (NPO p 18). De PO verwees daarop naar uw verklaringen betreffende de procedure.

Uw advocate bleef er bij dat er fouten in het interview geslopen zijn omwille van de vertaling gezien de PO aan de tolk gevraagd had om soms simpele woorden te gebruiken (zie NPO p 11) om alles begrijpelijker te maken en stelde dat er simpele woorden als kinderen (enfants) niet werden begrepen en om rekening te houden in de beoordeling met al deze elementen (NPO p 18).

Er dient daarbij opgemerkt dat u meermaals de kans heeft gekregen om al uw problemen te Burundi in detail naar voor te brengen, namelijk via de (overigens vrij gedetailleerde) vragenlijst d.d. 13-7-2023, de vraag om inlichtingen (questionnaire) waar u zonder enige beperking alles kon meegeven en via het persoonlijk onderhoud waarbij niet kan ingezien worden dat u niet de mogelijk zou hebben gehad om uw problemen 'in uw eigen woorden' naar voor te kunnen brengen. Wat betreft de verduidelijkingen die de PO aan de tolk vroeg dient opgemerkt dat het afnemen van een persoonlijk onderhoud met een tolk zeer vaak gepaard gaat met de vraag om verduidelijkingen en dit eigen is aan een vertalingsproces met tolken. Dat gebeurt niet enkel tussen de PO en de tolk, maar ook tussen de tolk en de verzoeker om internationale bescherming. Daarnaast dient ook gewezen op het feit dat Afrikaanse tolken een Afrikaanse uitspraak hebben van bepaalde Franse (of Engelse) woorden die danig verschilt van de Europese uitspraak van diezelfde woorden. In die zin is het niet onlogisch dat een PO de uitspraak van 'enfin' en 'enfants' wilt dubbelchecken en dus daar verduidelijking in vraagt waar uw advocate op doelde in het persoonlijk onderhoud (zie NPO p 18). De opmerkingen van uw advocate inzake vertaalproblemen zijn, rekening houdend met bovenstaande, ongegrond.
Uw advocate verwees tijdens het persoonlijk onderhoud naar de door u naar voren gebrachte vluchtmotieven, op de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en het verslag van FOCODE dewelke hierboven reeds werden besproken.

Uw advocaat overhandigde, naast de vele mogelijkheden die u al had om uw asielmotieven in eigen woorden naar voren te brengen, opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud dewelke werden toegevoegd aan het administratief dossier.

Er dient allereerst opgemerkt dat hoewel u de paginanummers wel vermelde het hoegenaamd niet steeds duidelijk was welke opmerkingen bij welk vraag behoorden. Vaak kon zelfs niet achterhaald worden welk antwoord op welke vraag u nu eigenlijk wou rechtzetten.

Voorts dient opgemerkt dat heel wat opmerkingen werden toegevoegd die op geen enkele moment werden aangehaald of vertaald door de tolk doorheen het persoonlijk onderhoud. Het betreft hier voornamelijk post factum toevoegingen. Daarnaast zijn heel wat opmerkingen simpele verduidelijkingen van een relaas dat u steeds naar voren bracht doorheen uw asielprocedure en die evenwel werden aanvaard en meegenomen in de beoordeling van uw dossier, maar niet van die aard zijn om de ongeloofwaardigheid van de door u geopperde problemen te Burundi op te heffen.

Rekening houdend met bovenstaande dient vastgesteld dat u een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet geloofwaardig heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het verzoekschrift voert een duidelijke beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"*- Artikelen 1 en volgende van het Verdrag van Geneva van 28.07.1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953, en artikel 1, lid 2 van het Protocol van 31.01.1967 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967;*

- Artikel 3 van het Verdrag inzake de Rechten van het kind en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;

- Artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13.11. 2011 inzake normen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, en de inhoud van de verleende bescherming, zelf een herschikking van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming;

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen;

- Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, de rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel".

"Anders dan de wederpartij betoogt, is verzoekers relaas ruimschoots voldoende om hem internationale bescherming te verlenen en wordt hem dit ten onrechte geweigerd (III.1).

Hij heeft consistente en geloofwaardige verklaringen afgeleverd. Deze zijn ook overeenkomstig de beschikbare objectieve informatie over Burundi.

De verzoeker heeft deelgenomen aan de protesten van 2015, is MSD-sympathisant, heeft meerdere keer naar buurlanden gereisd, behoort tot de Tutsi ethnie, heeft familie die naar de Europa is gevlucht, heeft familie die tot de oppositiepartij MSD behoort, en heeft een verzoek om internationale bescherming in België ingediend, wat voldoende is om hem als politiek tegenstander en daardoor vervolgd te beschouwen. Het feit dat hij de autoriteiten heeft omgekocht om te kunnen vluchten, doet hier niets aan af.

Gezien de objectieve informatie die beschikbaar is over de veiligheidssituatie in Burundi, met name voor de terugkerende diaspora, toont de verzoeker voldoende aan dat hij momenteel gevaar loopt bij terugkeer.

De Tutsi-etnische afkomst van de verzoeker, zijn verblijven in Oeganda, zijn verzoek om internationale bescherming in België en zijn familie die als vluchteling in het buitenland verblijft, zijn nog andere factoren die het risico op vervolging bij terugkeer naar Burundi vergroten.

Subsidiair is verzoeker ook van mening dat de huidige situatie in Burundi voldoende is om hem subsidiaire bescherming te verlenen (III.2).

Ten slotte, en uiterst subsidiair, merkt verzoeker op dat de wederpartij niet ten volle rekening heeft gehouden met zijn verklaringen en niet alle elementen van het dossier heeft onderzocht, zodat de bestreden beslissing nietig moet worden verklaard en de zaak moet worden terugverwezen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (III.3).

III.1 Verlening van de internationale bescherming

4. Verzoeker stelt dat zijn verhaal voldoende duidelijk, nauwkeurig en samenhangend is om geloofwaardig te worden geacht.

Wat betreft de analyse van het asielverhaal van een verzoeker om internationale bescherming, stelt de rechtspraak van uw Raad het volgende:
[citaat met vertaling]

Zoals in deze hogere voorziening zal worden aangetoond, heeft de wederpartij verzoekers relaas verworpen op basis van een onredelijke, onsamenhangende en ontoelaatbare analyse waarbij geen rekening is gehouden met de elders vastgestelde feiten. Aangezien uit dit relaas genoegzaam blijkt dat er vrees bestaat voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi, moet verzoeker internationale bescherming worden verleend.

In dit verband stelt verzoeker voor om eerst terug te komen op zijn specifieke profiel (III.1.a) en zijn geloofwaardigheid (III.1.b.) en in het licht van deze elementen is verzoeker van mening dat hem ten minste het voordeel van de twijfel moet worden gegeven met betrekking tot zijn verklaringen (III.1.c) en wijst hij er voor het overige op dat het loutere feit dat hij in België asiel heeft aangevraagd, de toekenning van de vluchtelingenstatus rechtvaardigt (III.1.d), in het bijzonder gezien de veiligheidssituatie in Burundi (III.1.e).

III.1.a Wat betreft het profiel van verzoeker

5. Verzoeker heeft de gelegenheid gehad om zijn leven in Burundi en in het bijzonder de reden van zijn vertrek uit het land nader toe te lichten.

In dit verband herinnerde hij eraan dat hij duidelijk als een mogelijke politieke tegenstander werd in Burundi beschouwd, aangezien hij:
- van Tutsi afkomst is,
- betrokken was in de betogingen van 2015,
- het land heeft verlaten,

- naar Oeganda reisde,
- in België zich bevindt,
- in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend,
- de neef van een lid van MSD is,
- de broer is van iemand wie ook ontvlucht is.
Bovendien, wordt verzoeker reeds beschuldigd om tegenstander van het regime te zijn.

Als gevolg loopt hij het risico te worden vervolgd indien hij naar Burundi zou terugkeren wegens de politieke opvattingen die de Burundese autoriteiten hem toeschrijven.

Verzoeker heeft niet betwist dat hij nooit actief lid is geweest van een politieke oppositiepartij of dat hij recentelijk meningen heeft geuit die tegengesteld zijn aan die van de Burundese autoriteiten, maar dit feit, heeft uiteindelijk geen invloed gehad op zijn politieke opvattingen.

In dit verband herinnert de Gids voor Procedures van de UNHCR aan het volgende:
[citaat]

Het enkele feit dat verzoeker van Tutsi-afkomst is, dat hij aan de demonstraties van 2015 heeft deelgenomen, het land heeft verlaten, naar andere landen zoals Malawi en Oeganda reisde, zich in België bevindt waar hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en waar hij in een opvangcentrum heeft verbleven, en de broer is van een persoon die eveneens wordt gezocht en in Europa verblijft, de neef is van een lid van de oppositiepartij MSD, zijn voldoende elementen om door de CNDD-FDD, de Burundese autoriteiten (SNR in het bijzonder) en de imbonerakure als een tegenstander van het regime te beschouwen en te vrezen voor vervolging.

Dit alleen al rechtvaardigt de toekenning van de vluchtelingenstatus aan verzoeker.

6. Verzoeker risicoprofiel vloeide niet alleen voort uit zijn profiel van politieke tegenstander door de meningen die de Burundese autoriteiten zijn toeschrijven wegens maar ook uit zijn Tutsi etniciteit.

Dienaangaande merkt verzoeker op dat de wederpartij zijn etniciteit niet betwist, maar dat in het bestreden besluit na een bijzonder summiere en irrelevante analyse wordt besloten er geen rekening mee te houden.

De tegenpartij heeft duidelijk geen voldoende serieuze analyse van dit element gemaakt.

Dit is des te meer het geval omdat de rechtspraak van Uw Raad van oordeel is dat het behoren tot de etnische Tutsi-groep in Burundi een verzwarende factor vormt voor het risico van vervolging dat kan worden ervaren in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

In dit verband is in een recent vonnis van 10.02.2025 door drie rechters besloten om de internationale beschermingsstatus te erkennen van een verzoeker die in België een verzoek om internationale bescherming had ingediend, met name vanwege zijn etnische Tutsi achtergrond:
[citaat met vertaling]

Hoewel deze beslissing bijzonder relevant is voor de analyse van het punt met betrekking tot het risico dat voortvloeit uit de indiening van een verzoek om internationale bescherming in België (zie III.1.d), is zij niettemin van belang om aan te tonen dat het profiel van de verzoeker een hoog-risicoprofiel is.

III.1.b Geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker

1. Reisroute door Europa

7. In de bestreden beslissing verwijt de tegenpartij verzoeker dat hij geen verzoek om internationale bescherming in Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland, Duitsland, Frankrijk en Luxemburg indiende. Volgens de verwerende partij is dit gedrag onverenigbaar met zijn verklaarde dringende nood aan internationale bescherming.

Wij betreuren deze appreciatie. Inderdaad, blijkt uit de verklaringen van verzoeker alsook de beschikbare objectieve informatiebronnen over Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland, Duitsland, Frankrijk en Luxemburg dat de behandeling van verzoeken om internationale bescherming door hun asielinstanties en de behandeling door de politie en het opvang van verzoekers om internationale bescherming in deze drie landen echt problematisch zijn.

In Servië worden migranten blootgesteld aan ernstige schendingen van de mensenrechten en krijgen ze geen informatie over de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen.

In Bosnië, een 'doorvoerland', worden de onwaardige levensomstandigheden al jarenlang bekritiseerd. Bosnië kampt met een schrijnend tekort aan woningen en andere infrastructuur, en in sommige delen van het land staat de situatie op het punt van een humanitaire crisis.

In Kroatië, zijn illegale push-back naar Bosnië gerapporteerd. Wat de situatie in Kroatië betreft, is de situatie zo ernstig geworden dat Uw Raad heeft besloten om beslissingen 26quater (verantwoordelijk lidstaat Kroatië) met een bevel om het grondgebied te verlaten te schorsen.

Slovenië heeft een hek geplaatst om te voorkomen dat migranten zijn grondgebied binnenkomen. Er wordt ook gemeld dat Slovenië zich schuldig maakt aan push-backs naar Kroatië. Uit verschillende rapporten blijkt dat er in het land een de facto detentie system bestaat. Wat de opvang van asielzoekers betreft, zijn de levensomstandigheden in de kampen vernederende (mensen aangehouden gedwongen om op de vloer te slapen met te weinig dekentjes zonder verwarming). Geconfronteerd met een massale toestroom van migranten in 2015, heeft Slovenië bepaalde maatregelen genomen om de opvangcapaciteit te verhogen. Deze zijn echter nog steeds onvoldoende in verhouding tot het aantal aankomsten. Deze tekortkomingen vinden plaats in een sterk en zeer zorgwekkend racistische en xenofobische klimaat.

Italië is al eens veroordeeld door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens vanwege de onmenselijke en vernederende behandeling van migranten. Italië heeft op 05.12.2022 een circulaire gestuurd aan alle EU-lidstaten waarin het meedeelde dat het tijdelijk niet in staat was om Dublin-overdrachten te verwerken vanwege het "ontbreken van opvangfaciliteiten". Dit heeft Duitsland ertoe gebracht een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie over de systeemtekortkomingen in de Italiaanse context.

Duitsland is ook berucht om zijn behandeling van aanvragers van internationale bescherming (racisme, vreemdelingenhaat, politiegeweld), ...

De toename van xenofobie in Frankrijk, samen met die van extreemrechts, is niet meer te ontkennen. Hetzelfde geldt voor de situatie van migranten in dit land, dat meerdere malen door het EHRM is veroordeeld.

Ook in Zwitserland worden migranten het slachtoffer van racisme en ander geweld.

8. Tijdens hun reis in Europa werden verzoeker en zijn broer meerdere keer van elkaar gescheiden en mishandeld.

In Kroatië werden ze buitengezet, in de kou, mishandeld. Ze werden beiden getraumatiseerd. in Slovenië en Kroatië, werden ze gewelddadig behandeld. Toen ze in Zwitserland waren, werd zijn broer gearresteerd en elders naartoe gebracht. Verzoeker raakte hem daar kwijt en kon hem niet meer vinden. Hierdoor verloor hij zijn vertrouwen in de Zwitserse autoriteiten. In Duitsland werden hij en zijn broer uitgekleed en opnieuw van elkaar gescheiden.

Bovendien volgden verzoeker en zijn broer het advies van de smokkelaars op. Tijdens hun reis, wisten ze niet altijd waar ze heen gingen of wat ze moesten doen.

Gezien de ervaring van verzoeker onderweg naar België, zijn onwetendheid van de asielprocedure, en de vermelde informatie over de behandeling van asielprocedure, politiegeweld, de levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland, Duitsland, Frankrijk, is het redelijk dat verzoeker niet de wens heeft geuit om in deze land te blijven zonder dat dit een bewijs vormt van het feit dat hij geen nood aan internationale bescherming heeft.

Verzoeker verklaarde dat België zijn bestemming was omwille van taal, koloniale banden en betere bescherming van mensenrechten. Dit is een legitieme keuze en mag niet worden geïnterpreteerd als ongeloofwaardig.
Deze grief is ongegrond.

2. Legaal vertrek uit Burundi

9. Het CGVS verwijt verzoeker dat hij naar Malawi en Oeganda reisde voordat hij vluchtte. De verzoeker kon naar Malawi en Oeganda reizen omdat zijn problemen pas na zijn verblijf in Malawi en Oeganda zijn ontstaan. Pas daarna beschuldigden zij hem ervan om politieke redenen naar deze landen te gaan.

10. Het CGVS stelt dat het gebruik van zijn eigen paspoort zijn relaas ondermijnt.

Echter, het verkrijgen van een paspoort onder druk of via omkoping is niet ongebruikelijk in landen met zwakke administratieve controles en hoog niveaus van corruptie. Ter herinnering wordt Burundi gerangschikt als een van de meest corrupte landen ter wereld. Het relaas van verzoeker is dus coherent met de Burundese context.

Verzoeker omkocht de autoriteiten om het land te kunnen verlaten, dankzij de hulp van zijn vader wie een PAFE-agent omkocht. Verzoeker kreeg een afspraak bij de PAFE (of Commissariat Général des Migrations (CGM)) na de openingsuren, om zijn passpoort te kunnen krijgen.

De hulp van een PAFE-agent en de tussenkomst van een smokkelaar tonen aan dat zijn vertrek uit Burundi niet spontaan of veilig was, maar het resultaat van een georganiseerde en risicovolle ontsnapping.

Bovendien wijst niets erop dat zijn dossier reeds aan de luchthavenautoriteiten was doorgestuurd toen verzoeker vluchtte uit Burundi.

11. Tot slot stelt het Handboek over procedures en criteria voor het bepalen van de vluchtelingenstatus volgens het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen:
[citaat]

Het UNHCR heeft dan ook duidelijk gesteld dat het bezit van een geldig paspoort en het legaal verlaten van het land geen criteria kunnen zijn om de vrees voor vervolging van de betrokken personen in twijfel te trekken.

Verzoeker was dan ook verbaasd dat de wederpartij dit als argument kon gebruiken om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten niet de intentie hadden om hem te vervolgen.

Het gebruik van een paspoort en een vliegtuigticket sluit vervolging niet uit. Veel vervolgde personen verlaten hun land met officiële documenten. Het feit dat hij niet werd tegengehouden op de luchthaven bewijst niet dat hij geen risico om vervolgd te worden loopt.

3. Sympathie voor MSD

12. Het CGVS stelt dat zijn betrokkenheid bij MSD niet geloofwaardig is.

Toch heeft verzoeker verklaard dat hij geld doneerde en deelnam aan de manifestaties van 2015.

Politieke sympathie kan zich uiten op verschillende manieren, ook zonder formeel lidmaatschap of kennis van alle details.

Er dient opgemerkt te worden dat verzoeker vertoont dat zijn oom J. B. N. wel lid was van MSD, zie in bijlage de kopie van zijn ID-kaart, de kopie van de ID-kaart van de vader van verzoeker A. N., de lijst van de MSD-kandidaten voor de verkiezingen van 2015 te Muramvya – stukken 2 en 3.

Verzoeker bewijst dus zijn familieband met een MSD-lid. Deze band maakt zijn verklaringen in verband met zijn sympathie voor de MSD heel geloofwaardig gezien verzoeker met zijn oom woonde.

13. De tegenpartij lijkt niet op de hoogte te zijn van de realiteit van de supporters van MSD in Burundi.

De tegenpartij ontkent echter dat er sprake is van politieke onderdrukking in Burundi.

We herinneren eraan dat Alexis SINDUHIJE, voorzitter van de MSD-partij, al in 2008 het voorwerp was van ongegronde strafrechtelijke vervolging. In januari 2011 werd Alexis SINDUHIJE onder huisarrest geplaatst. De politieke onderdrukking van de MSD had dus al in 2011 een hoogtepunt bereikt.

In 2015 was het nog gevaarlijker om sympathie voor MSD aan te tonen. Het was namelijk de periode van de protesten van 2015 en de intense politieke onderdrukking die volgde op het besluit van voormalig president Pierre NKURUNZIZA om zich kandidaat te stellen voor een derde ambtstermijn.

Na deze periode van intense repressie van politieke tegenstanders ging de voorzitter van de MSD zelf in ballingschap.24 De MSD-partij verviel in stilte en haar leden werden gedwongen onder te duiken om represailles te ontlopen. Het was dus niet langer mogelijk om lid te worden van de partij.

Het is in deze context dat verzoeker zijn sympathie voor de MSD heeft beleefd. In deze context heef verzoeker op informele en discrete wijze steun betuigd aan de MSD.

Zijn verklaringen over zijn sympathie voor de MSD zijn aannemelijk, in tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert.

4. Arrestaties en bedreigingen

14. De tegenpartij vond de verklaringen van verzoeker over zijn arrestaties, verwondingen en vrijlatingen ongeloofwaardig wegens gebrek aan bewijs en onlogische details. Ook de doodsbedreiging door een agent die hem vervolgens liet gaan, werd niet aannemelijk geacht.

Het ontbreken van medische documenten of formeel bewijs is begrijpelijk in een context van chaos en repressie. Ter herinnering, volgens de UNHCR Handbook:
[citaat]

Verzoeker doet zijn best om zijn verklaringen te objectiveren, maar het is redelijk te verwachten dat hij sommige aspecten van zijn relaas niet kan bewijzen.

Sommige elementen zoals illegale arrestaties en mondelinge bedreigingen zoals in casu zijn moeilijker te bewijzen. Met deze element had het CGVS-rekening moeten houden toen het zijn verhaal en zijn vrees beoordeelde.

De verwachtingen van de verwerende partij zijn te hoog gegrepen.

15. De verklaringen van verzoeker zijn consistent en gedetailleerd.

De COI Focus erkent dat willekeurige arrestaties en foltering nog steeds voorkomen, en dat de Imbonerakure straffeloos opereren.

Het relaas van verzoeker past binnen dit patroon.

Het feit dat hij kon vrijkomen dankzij derden maakt zijn verhaal niet ongeloofwaardig, maar toont juist de willekeur van de situatie.

16. In tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert, hebben de familieleden van de verzoeker, die bij zijn tweede arrestatie naar hem op zoek waren, niet in het openbaar met een foto van hem rondgelopen en voorbijgangers ondervraagd.

De familieleden van verzoeker hebben een dergelijk risico niet genomen, dat zou inderdaad te gevaarlijk zijn geweest.

De familieleden van de verzoeker gingen niet zomaar de straat op met een foto van hem. Ze hebben via elektronische communicatie contact opgenomen met bekenden in Gitega, voornamelijk via WhatsApp. Door hun netwerk op deze manier in te schakelen, hoopten ze discreet iemand te vinden die hen kon helpen om verzoeker vrij te krijgen.

De interpretatie van de tegenpartij is duidelijk gebaseerd op een verkeerd begrip van de verklaringen van de verzoeker.
Dit is niet verwonderlijk gezien de taalproblemen die tijdens het persoonlijke onderhoud met de verzoeker zijn geconstateerd.

De verzoeker werd namelijk in het Frans gehoord, terwijl de proceduretaal Nederlands is. De beschermingsambtenaar die bij het verhoor aanwezig was, was Nederlandstalig. Frans was niet zijn moedertaal en hij had duidelijk begripsproblemen, zoals aan het einde van het verhoor en daarna werd opgemerkt (zie stuk nr. 4, de e-mail van zijn raadsman aan het CGVS).

Er zij aan herinnerd dat de verzoeker ervoor had gekozen om zich door een tolk te laten bijstaan, zodat zijn verklaringen nauwkeurig zouden zijn. De verzoeker spreekt echter Frans en heeft in het verleden zelfs als tolk gewerkt. Omdat hij zijn asielverhaal vertelde en zich bewust was van het belang van de juistheid van zijn verklaringen in deze context, gaf hij er de voorkeur aan zich in het Kirundi uit te drukken en zich door een tolk te laten bijstaan. Helaas beschikte de Protection officer die hem hoorde niet over een voldoende niveau van Frans, wat alle aanwezigen bij het gesprek konden vaststellen: de tolk aan wie hij vroeg om zijn woorden te

vereenvoudigen, de advocaat aan wie hij herhaalde dat de notities van het gesprek niet exact hoefden te zijn en dat het "Afrikaanse accent" de vertaling bemoeilijkte, de verzoeker die zich uiterst ongemakkelijk voelde bij de situatie – uit angst voor een negatieve beslissing als hij zou durven klagen over de situatie.

Aangezien deze grief berust op een onjuiste interpretatie van de verklaringen van de verzoeker, die niet met de nodige zorgvuldigheid zijn opgenomen, is de motivering onjuist. Deze grief moet worden verworpen.

17. Wat betreft de liefdadigheid van de dame die de verzoeker helpt terwijl hij gevangen zit, houdt de tegenpartij geen rekening met de culturele bijzonderheden in casu.

De verzoeker is namelijk pastoor. In de Burundese samenleving, die veel geloviger is, is de pastor een gerespecteerd en gewaardeerd persoon. De CNDD-FDD is zich overigens bewust van het belang van predikanten en hun invloed, ook in de politiek. Om hun ideeën uit te dragen, proberen zij predikanten te "plaatsen", die echte wapens zijn in hun politieke kruistochten.

Het is de achting van deze vrouw voor de verzoeker in zijn hoedanigheid van pastoor die haar gedrag heeft gemotiveerd, wat volkomen aannemelijk is in de Burundese context.

Door geen rekening te houden met deze context heeft de tegenpartij haar verplichting uit hoofde van artikel 48/6 § 5 van de wet van 15.12.1980 niet nagekomen. Volgens dit artikel:
[citaat]

Door geen rekening te houden met de individuele situatie van verzoeker alsook de algemene geloviger samenleving in Burundi heeft de tegenpartij deze bepaling geschonden.

5. Deelname aan de manifestaties van 2015

18. De tegenpartij minimaliseert de deelname van verzoeker aan de manifestatie van 2015 aangezien hij nadien jarenlang zonder moeilijkheden kon reizen.

Toch heeft verzoeker uitgelegd dat hij protesteerde tegen ernstige mensenrechtenschendingen. Het feit dat hij pas later problemen kreeg, sluit niet uit dat zijn eerdere engagement hem in het vizier bracht.

Er dient te worden opgemerkt dat omdat de beoordeling van de gegronde vrees toekomstgericht is, is het eigen aan het vluchtelingenrecht dat nooit met zekerheid voorspeld kan worden dat een persoon effectief vervolgd zal worden in de toekomst. Daarnaast kunnen de gevolgen van een 'verkeerde' beslissing zeer ernstig zijn. De bewijsstandaard in het vluchtelingenrecht is daarom deze van de redelijke waarschijnlijkheid, zo stelt UNHCR:
[citaat]

Hoewel verzoeker nooit lid van de oppositie partij MSD is geweest, dient er te worden opgemerkt dat hij altijd sympathisant van dit partij was en dat hij Tutsi is.

Uit internationale rapporten blijkt dat etnische afkomst een verzwarende factor kan zijn. Als Tutsi, neef van een oppositielid en MSD-sympathisant is verzoeker tripel kwetsbaar.

De situatie in Burundi blijft instabiel28, met meldingen van geweld, repressie en mensenrechtenschendingen.

6. Bewijsstukken

19. De tegenpartij betwist de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten. Dit, omdat verzoeker screenshots van een chatgesprek neergelegde. Toch vormen deze documenten ondersteunende elementen die samen met zijn verklaringen een coherent geheel vormen.

Bovendien heeft Uw Raad al beoordeeld dat de asielinstanties de echtheid van de documenten moeten onderzoeken. Volgens Uw Raad:
[citaten]

Uit het voorgaande volgt dat het CGVS een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten – de welke zijn relaas bewijzen.

De verzoeker is van mening dat alle ingediende documenten samen met zijn verklaringen een reeks samenhangende aanwijzingen vormen.

III.1.c Wat betreft het voordeel van twijfel

20. Indien er evenwel twijfel bestaat over de waarheid van de aangevoerde feiten, schrijft artikel 48/6, § 4, van de wet van 15 december 1980 de toepassing van het beginsel van het voordeel van de twijfel voor, onder de volgende voorwaarden:
“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

In het onderhavige geval voldoet verzoeker, gelet op bovengenoemde elementen, aan alle vijf de voorwaarden.

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas, zeker in de situatie van verzoeker:
[citaten met vertaling]

Deze kleine inconsistenties kunnen in dit geval grotendeels worden gerechtvaardigd door de lange tijd tussen de feiten en zijn persoonlijk onderhoud.

Daarbij is het heel logisch om hem het voordeel van de twijfel te geven in het geval van enige resterende inconsistentie – quod non.

III.1.d Wat betreft het risico op vervolging als gevolg van verzoekers verzoek om internationale bescherming in België

21. Aangezien verzoeker de Burundese nationaliteit heeft - dit wordt door de andere partij niet betwist en wordt ruimschoots bewezen door de documenten die dienaangaande in het kader van de administratieve procedure zijn overgelegd - rechtvaardigt het ook de vrees voor terugkeer naar zijn land van herkomst om de eenvoudige reden dat hij vanuit België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

In 2019 wees de Onderzoekscommissie Burundi op de risico's die vluchtelingen lopen als ze naar hun land terugkeren.

De Commissie bekijkt een typisch geval dat de risico's illustreert die vluchtelingen lopen als ze terugkeren:
[citaat met vertaling]

Er wordt niet betwist dat het loutere feit van een reis naar België geen risico op vervolging doet ontstaan, tenzij er andere factoren aanwezig zijn.

Wanneer een persoon echter naar België reist om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, worden de risico's die reeds op zijn schouders rustten en die hem ertoe hebben gebracht te vluchten, vergroot door het feit dat een dergelijk verzoek is ingediend.

Naast het feit dat het risico op vervolging toeneemt na het indienen van een asielverzoek, creëert het loutere feit dat een asielverzoek is ingediend ook het risico om om deze reden als een politieke tegenstander te worden beschouwd en kan dit bijgevolg volstaan om te worden vervolgd.

Dit blijkt ook uit de verklaring van Armel NIYONGERE, voorzitter van ACAT-Burundi, die zei dat “gewoon doorreizen of verblijven in België geen bedreiging vormt bij terugkeer naar Burundi. Het feit dat de aanvrager asiel heeft aangevraagd kan hem echter wel blootstellen aan risico's in geval van terugkeer”.

Human Rights Watch heeft ook opgemerkt dat het voldoende is om asiel aan te vragen als je door de vervolgende agenten in Burundi als politieke tegenstander wordt beschouwd:
[citaat met vertaling]

In 2021 meldde Amnesty International dat “de Katholieke Bisschoppenconferentie van Burundi haar bezorgdheid uitsprak over het feit dat teruggekeerden naar Burundi op sommige plaatsen niet welkom waren

en dat degenen die hen moesten helpen bij hun re-integratie in de samenleving zich schuldig maakten aan intimidatie" (vrije vertaling).

De vervolging van aanvragers van internationale bescherming bij hun terugkeer naar Burundi is ook gedocumenteerd, met name door Human Rights Watch, dat in maart 2021 de kop kopte: "Burundi: onder dwang gerepatrieerde vluchtelingen moeten worden vrijgelaten" (vrije vertaling).

Nu in 2022 meldt Human Rights Watch dat "sommige voorheen politiek actieve mensen zijn beschuldigd van collaboratie met gewapende groepen, willekeurig zijn gearresteerd en vastgehouden, en in de gevangenis zijn gemarteld. Sommige vluchtelingen die waren teruggekeerd, ontvluchtten Burundi opnieuw in 2021 uit angst dat ze het doelwit zouden worden" (vrije vertaling).

Het is om al deze redenen dat de Raad van oordeel is dat: "Hoewel de geraadpleegde bronnen tot op heden geen gedocumenteerde gevallen hebben geïdentificeerd van asielzoekers die vanuit België naar Burundi terugkeerden en als gevolg daarvan werden vervolgd, is het niettemin duidelijk dat zij allen van oordeel zijn dat het loutere feit van een verblijf in België als asielzoeker een persoon in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht kan maken van sympathieën voor de oppositie" (vrije vertaling).

Deze opmerking van uw Raad is jaren later helaas nog steeds geldig.

22. De risico's zijn nog groter wanneer aanvragers van internationale bescherming internationale bescherming aanvragen in België, aangezien de Burundese regering bijzonder vijandig staat tegenover ons land.

De betrekkingen tussen Burundi en België zijn inderdaad verslechterd sinds de crisis van 2015.

Hoewel de opheffing van de sancties door de Europese Unie de spanningen tussen de twee landen enigszins heeft verminderd, blijft het een feit dat een reis naar België het risico op vervolging vergroot in het licht van zijn verleden.

Dit wordt met name verklaard door het feit dat de meeste Burundese tegenstanders in ballingschap vluchtelingen zijn in België.

Dit maakt het ontegensprekelijk gemakkelijk voor de vervolgers in Burundi om hen te verwarren met iedereen die internationale bescherming aanvraagt in België.

De recente akkoorden over de hervatting van de besprekingen tussen de Belgische en Burundese autoriteiten die door verweerder worden aangehaald, met name in zijn laatste COI Focus-rapport van 21.06.2024, zijn in dit stadium niet relevant, aangezien de intentie er wel is, maar de hervatting van de besprekingen over de inhoud van de geschilpunten nog niet zichtbaar is, aangezien de betrekkingen nog steeds bijzonder gespannen zijn.

De behandeling van aanvragers van internationale bescherming die terugkeren naar Burundi zal nog slechter worden.

Mensen van Burundese afkomst die het land willen verlaten, doen dat sinds enkele maanden voornamelijk via Servië.

Sinds 2020 geldt er namelijk een visumvrijstelling tussen Servië en Burundi, waardoor ze op vertoon van hun paspoort het land kunnen verlaten.

Na het grote aantal vertrekken via Servië heeft het Burundese regime gereageerd en de heer Pierre NKURIKIYE, woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken in Burundi, verklaarde onlangs op 25.10.2022:
« Nous avons eu des informations que ceux qui sont déjà arrivés dans ces pays ont menti qu'ils étaient persécutés au Burundi.
Nous savons que les demandeurs d'asile qui restent là-bas fomentent ce genre de mensonges. Ils reviendront un jour. Il y a des échanges d'informations entre les services des Etats. Un jour, ils nous donneront les déclarations des uns et des autres lors de la demande d'asile. Ils seront poursuivis ».
Vrije vertaling : "We hebben berichten gekregen dat degenen die al in deze landen zijn aangekomen, hebben gelogen over het feit dat ze vervolgd werden in Burundi.
We weten dat de asielzoekers die daar blijven dit soort leugens verzinnen. Op een dag komen ze terug. Er wordt informatie uitgewisseld tussen overheidsdiensten. Op een dag zullen ze ons de verklaringen geven die elk van hen heeft afgelegd toen ze asiel aanvroegen. Ze zullen vervolgd worden."

Met deze verklaring geeft de woordvoerder van het Ministerie van Binnenlandse Zaken publiekelijk toe dat asielzoekers die terugkeren naar het land zullen worden vervolgd en, zoals men zich kan voorstellen, op zijn minst zullen worden vervolgd door de jongeren van de regeringspartij.

In het verleden waren de bronnen van vervolging na het aanvragen van internationale bescherming voornamelijk de in de wijken aanwezige Imbonerakure, die jacht maakten op personen die asiel hadden aangevraagd; vanaf nu zullen er ook gerechtelijke procedures worden gestart.

Het is duidelijk dat, hoewel deze uitspraak werd gedaan in de context van het vertrek van asielzoekers via Servië, deze geldt voor alle aanvragers van internationale bescherming, ongeacht wanneer ze het land verlaten en op welke manier.

Het is een zeer duidelijke bedreiging voor degenen die internationale bescherming zoeken en een erkenning dat ze bij terugkeer worden vervolgd, en dat al een aantal jaren.

Het dreigende klimaat dat op hun schouders drukt, is nog steeds van kracht en zal alleen maar erger worden.

Sinds 22.10.2022 is visumvrij reizen naar Servië geschrapt.

De opmerkingen van de heer NKURIKIYE zijn door de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechten in Burundi als "zorgwekkend" omschreven.

23. Het bijzonder grote risico op vervolging in geval van terugkeer naar Burundi louter omdat in België een verzoek om internationale bescherming is ingediend, is sindsdien ruimschoots bevestigd door de rechtspraak van Uw Raad.

In een recent arrest van 28.03.2023 (CCE 276.365) concludeerde de Raad van State als volgt:
[citaat met vertaling]

Het is waar dat de tegenpartij in de afgelopen jaren verschillende COI-Focus rapporten over deze specifieke kwestie heeft gepubliceerd, maar deze rapporten doen niets af aan de bevinding in dit besluit.

In dit verband merkt verzoeker op dat het rapport waarnaar in de bestreden beschikking wordt verwezen, het rapport is dat is bijgewerkt tot juni 2024 (bestreden beslissing, blz. 5).

Uw Raad heeft onlangs de gelegenheid gehad om dit laatste rapport zeer ernstig te analyseren en heeft in een zeer recente uitspraak van een drievoudige kamer de rechtspraak bevestigd volgens dewelke het indienen van een asielaanvraag in België een risico op vervolging creëert in geval van terugkeer naar Burundi (CCE, arrêt n° 321.368 du 10.02.2025).

Bij lezing van dit arrest, dat volledig kan worden toegepast op het onderhavige geval, zou verzoeker internationale bescherming moeten kunnen krijgen.

24. Sinds dit arrest heeft de verwerende partij op 14 februari 2025 een nieuw geactualiseerd COI Focus-rapport gepubliceerd.

Wat betreft de kwestie van het risico op vervolging in geval van terugkeer, voegt dit nieuwe rapport niets toe in de zin van positieve ontwikkelingen voor Burundese onderdanen.

Bovendien heeft de tegenpartij slechts één getuigenverklaring kunnen verzamelen van een persoon die na een asielaanvraag naar Burundi is teruggekeerd.

Op basis van deze getuigenverklaring - waarin de betrokkene verklaarde dat hij bij zijn terugkeer niet werd vervolgd - heeft de opposant geconcludeerd dat er geen risico bestond.

Het lijkt gepast om terug te komen op het beginsel van "survivor bias".

De "survivor bias" werd bedacht tijdens de Tweede Wereldoorlog, toen een groep Amerikaanse statistici observeerde waar vliegtuigen de meeste schade opliepen toen ze terugkeerden van het front en tot hun verbazing ontdekten dat vliegtuigvleugels het meest onder vuur lagen.

De vraag rees waarom vijandelijke troepen niet op de cockpit mikten. Een wiskundige wees erop dat het onmogelijk was om te weten hoeveel vliegtuigen statistisch gezien in de cockpit geraakt waren, omdat deze vliegtuigen niet naar huis terugkeerden.

Op dezelfde manier zijn de enigen die kunnen getuigen over de situatie die ze meemaakten bij hun terugkeer naar Burundi degenen die niet vervolgd werden.

In feite hebben degenen die vervolgd zijn niet meer de mogelijkheid om hun ervaringen te delen of durven te melden wat ze hebben meegemaakt uit angst om opnieuw vervolgd te worden.

We moeten dus bijzonder voorzichtig zijn met dit soort analyses, vooral wanneer er slechts één getuigenis is die aangeeft dat er geen vervolging was.

Het is duidelijk dat ze in deze omstandigheden niet kunnen melden wat ze hebben meegemaakt.

Aangezien de nieuwe versie van de COI Focus geen melding maakt van een geloofwaardige update, moet worden gezegd dat het nog steeds nodig is om de consistente en unanieme jurisprudentie van Uw Raad toe te passen door te wijzen op het duidelijke risico van vervolging in geval van terugkeer naar Burundi voor elke Burundese onderdaan die een verzoek heeft ingediend voor internationale bescherming in België.

25. De tegenpartij heeft ook de gewoonte om te benadrukken dat de activiteit van de Burundese nationale inlichtingendienst op Belgisch grondgebied beperkt blijft.

De COI Focus van het CGVS, geactualiseerd in 2024, verwijst echter naar de aanwezigheid van een groot aantal leden van de SNR op Belgisch grondgebied en naar het feit dat op Belgisch grondgebied intimidatiemaatregelen worden genomen tegen bepaalde aanvragers van internationale bescherming.

Aangezien de Burundese autoriteiten onderzoek verrichten op Belgisch grondgebied en toegang hebben tot informatie over de aanvragers van internationale bescherming in België, moet worden opgemerkt dat zelfs indien de aanvrager naar Burundi zou worden gerepatrieerd zonder dat de autoriteiten daarvan in kennis worden gesteld, het feit blijft bestaan dat zij reeds op de hoogte zouden kunnen zijn van zijn asielprocedure op Belgisch grondgebied.

Er zij op gewezen dat één enkel bezoek aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vervolgende agenten in staat zou stellen om de identiteit te kennen van personen die om internationale bescherming hebben verzocht.

Wat de tegenpartij echter niet vermeldt, is dat alle Burundese verenigingen het erover eens zijn dat het feit dat men in België internationale bescherming heeft aangevraagd, een risico op vervolging inhoudt.
De COI Focus van de tegenpartij, bijgewerkt in 2024, stelt terecht dat:
[citaat met vertaling]

Het rapport stelt verder: "De Burundese autoriteiten kunnen op de hoogte zijn van het binnenbrengen van een RAV door een Burundese onderdaan in België dankzij hun informanten binnen de ambassade in Brussel of in de diaspora (blz. 26)".

Het CGVS merkt dus op dat de meeste bronnen geloven dat een gedwongen repatriëring door België de betrokken persoon waarschijnlijk in problemen zal brengen met de Burundese inlichtingendiensten.

Op de vraag naar specifieke gevallen van vervolging na een terugkeer naar Burundi, meldden de bronnen van het CGVS het geval van mevrouw N. E., die vermoord werd bij haar terugkeer naar Burundi in december 2021, hoewel ze al enkele jaren in België woonde (blz. 27).

Het CGVS meldt ook dat verschillende bronnen bevestigden dat mensen die gerepatrieerd waren uit Servië bij hun terugkeer naar Burundi werden lastiggevallen en willekeurig werden vastgehouden.

De geïnterviewde Burundese activisten herhalen dat, hoewel een verblijf in België op zich geen probleem vormt, het feit dat men internationale bescherming heeft aangevraagd op Belgisch grondgebied een onderdaan kan blootstellen aan problemen wanneer hij of zij terugkeert naar Burundi (blz. 29 en 30).

Hiermee bevestigen zij slechts de constateringen die reeds in 2023 in het vorige COI Focus rapport werden gedaan:
[citaat met vertaling]

Op 14.02.2023 vernam Cedoca opnieuw dat een aanvrager van internationale bescherming die op 30.11.2022 onder dwang door België was gerepatrieerd, bij aankomst op de luchthaven van Bujumbura was gearresteerd.

Volgens bronnen van het CGVS werd hij vastgehouden door de nationale inlichtingendienst, die bekend staat om zijn folterpraktijken, zoals hierboven beschreven.

Het geval van deze persoon werd vervolgens bevestigd door verschillende betrouwbare organisaties zoals La Ligue ITEKA, een bron die regelmatig door de tegenpartij wordt geraadpleegd.

Cedoca werd ook op de hoogte gebracht van het geval van een tweede persoon die problemen ondervond na te zijn uitgezet in februari 2023.

De verwerende partij kan niet, zoals hij doet, afzien van het in aanmerking nemen van deze gemelde gevallen van vervolging simpelweg omdat hij niet beschikt over objectieve bewijzen.

Het is duidelijk dat het bijzonder ingewikkeld is om dergelijk bewijs te leveren.

Gezien de veiligheidssituatie en de algemene informatie over Burundi zijn deze gemelde gebeurtenissen echter volkomen geloofwaardig. Bovendien worden ze gerapporteerd door betrouwbare bronnen ter plaatse in Burundi wiens gesprekspartners het vertrouwen genieten van het CGVS.

Zelfs indien het gebrek aan concreet bewijs voor deze gevallen van vervolging die door verschillende verenigingen zijn gemeld, ons belet absolute zekerheid te hebben, zou de verzoeker, gelet op de inzet en de risico's die ermee gepaard gaan, moeten kunnen profiteren van twijfel.

26. Bovendien wordt in een verslag van de vereniging FOCODE (Forum voor geweten en democratie) van 24.03.2025 getiteld "Un laissez-passer de retour qui ne passe pas - Rapport du FOCODE sur les représailles et les violences orchestrées contre les Burundais de retour d'exil" (Een terugkeerpas die niet passeert - FOCODE-verslag over represailles en geweld georkestreerd tegen Burundezen die terugkeren uit ballingschap) aan de kaak gesteld:
[citaat]

Er moet dus van worden uitgegaan dat het loutere feit dat verzoeker in België verbleef, waar zij om internationale bescherming had verzocht, volstond om een gegronde vrees van hem kant te rechtvaardigen om te worden vervolgd wegens zijn politieke opvattingen, die hem zouden worden toegeschreven indien hij naar Burundi zou terugkeren, ongeacht zijn etnische afkomst.

Uit al het voorgaande blijkt dat verzoeker de Burundese nationaliteit heeft, dat zijn relaas geloofwaardig en juist is en dat, bij gebreke daarvan, hem het voordeel van de twijfel moet kunnen worden gegund.

In elk geval rechtvaardigt het loutere feit dat hij in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, op zich reeds de verlening van internationale bescherming aan hem.

III.1.e Veilligheidssituatie in Burundi

In dit verband wenst verzoeker terug te komen op een korte geschiedenis van de veiligheidssituatie in Burundi sinds 2015, alvorens de huidige veiligheidssituatie meer in detail te analyseren, de daders van de vervolgingen en de slachtoffers, waarvan hij er ontegensprekelijk één is.

Achtergrond van de veiligheidssituatie in Burundi

27. In april 2015, na de aankondiging dat president NKURUNZIZA zich kandidaat wilde stellen voor een derde termijn, liepen de politieke spanningen in Burundi snel op.

Er werden demonstraties georganiseerd tegen deze derde termijn en deze werden met geweld neergeslagen.

Human Rights Watch berichtte op 29.05.2015 over de dodelijke reactie van de staat op de demonstraties. De organisatie meldde dat: "De politie mensen neerschoot en sloeg, soms terwijl ze geen duidelijke bedreiging vormden. De autoriteiten sloten verschillende radiostations en bedreigden journalisten, mensenrechtenactivisten en medisch personeel" (vrije vertaling).

Als gevolg van deze demonstraties zijn tientallen mensen gedood en honderden gewond geraakt. Daarnaast werden tussen 26.04.2015 en 12.04.2015 veel mensen gearresteerd, alleen omdat ze deelnamen aan een van de georganiseerde demonstraties.

Daarnaast vond er ook een couppoging plaats, die mislukte.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken en Internationale Samenwerking had aangegeven dat: « Les manifestants seront traités comme des complices des putschistes car ils font obstruction aux enquêtes sur la tentative de putsch et perturbent délibérément l'ordre public ».
Vrije vertaling : "Demonstranten zullen worden behandeld als medeplichtigen van de coupplegers omdat ze het onderzoek naar de couppoging belemmeren en de openbare orde opzettelijk verstoren".

Ondanks deze crisis werd president Nkurunziza in juli 2015 herkozen als staatshoofd.

Sinds 2015 is het algemeen bekend dat Burundi een grote politieke en veiligheidscrisis doormaakt die niet is afgenomen, waardoor veel van zijn onderdanen in een zeer gevaarlijke situatie terecht zijn gekomen.

De onderdrukking van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, is toegenomen en personen die in verband worden gebracht met deze demonstraties worden sinds 2015 nog steeds onderdrukt.

In 2016 maakte de Internationale Federatie voor Mensenrechten nog melding van moorden, martelingen, seksueel geweld, willekeurige detenties, intimidatie en afpersing. In datzelfde jaar verdwenen maar liefst 700 tot 800 mensen.
In 2016 schatte de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties dat 260.000 mensen het land waren ontvlucht.

28. Gezien de situatie heeft de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties in september 2016 een onderzoekscommissie ingesteld.

Het Internationaal Strafhof opende op 25.10.2017 een onderzoek naar misdaden die sinds 26.04.2015 in Burundi zijn gepleegd.

In mei 2018 heeft Burundi een nieuwe grondwet aangenomen. Dit voorspelt echter geen verbetering van de situatie, omdat het de macht van de huidige autoriteiten vergroot.

Over deze grondwet werd een referendum gehouden, wat leidde tot verdere grote onrust in het land en een nieuwe piek in arrestaties van politieke tegenstanders.

In 2020, tijdens de campagne van de huidige president, werd een nieuwe golf van repressie gevoeld tegen mensen die tot de oppositiepartijen behoren of als zodanig worden beschouwd vanwege hun deelname aan de demonstraties van 2015, bijvoorbeeld.

In 2020 kwam president NDAYISHIMIYE aan de macht en beloofde hij vooruitgang op het gebied van de veiligheidssituatie en de eerbiediging van de mensenrechten in Burundi.

De president had inderdaad zijn intentie uitgesproken om dit te doen, maar het moet gezegd worden dat er tot op heden geen verbetering is opgetreden.

Hedendaagse veiligheidssituatie in Burundi

29. In 2021 stelde Human Rights Watch nog steeds vast dat de onveiligheid als gevolg van gewapende milities, veiligheidsincidenten en de onderdrukking van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, niet was gestopt of vertraagd.

Dezelfde organisatie merkt op dat:
[citaten met vertaling]

Bovendien stelt de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties voor Burundi vast dat het geweld tegen burgers nooit is gestopt door het uitblijven van hervormingen en het uitblijven van maatregelen om een blijvend einde te maken aan deze crisissituatie. Zij merkt op dat: "Ernstige schendingen van de mensenrechten nog steeds worden begaan door staatsagenten of Imbonerakure met de instemming van de autoriteiten, of zelfs op hun instigatie. De rechtsstaat wordt nog steeds geleidelijk uitgehold".

Van zijn kant kon de Mensenrechtenraad eind 2021 vaststellen dat sinds president NDAYISHIMIYE aan de macht is gekomen, 828 mensen zijn gedood, 94 als vermist zijn opgegeven, 157 zijn verkracht, 124 gevallen van foltering zijn gemeld, evenals 19 gerechtelijke executies en 1186 willekeurige arrestaties.

30. Op 07.09.2022 benoemde Burundi een nieuwe premier. Het is echter onwaarschijnlijk dat de nieuwe premier een positieve invloed zal hebben op de situatie, aangezien hij een voormalig lid is van de nationale inlichtingendienst, die sinds 2015 politieke tegenstanders of vermeende tegenstanders vervolgt.

In een rapport dat in oktober 2022 werd gepubliceerd, stelde Human Rights Watch het volgende: "Gedurende de hele onderzochte periode gingen buitengerechtelijke executies, gedwongen verdwijningen, willekeurige arrestaties en martelingen door de veiligheidstroepen en leden van de jeugdliga van de regeringspartij onverminderd door" (vrije vertaling).

Amnesty International bevestigt het bovenstaande en merkt op dat de vervolging dagelijks doorgaat, aangezien de organisatie in een rapport van 29.03.2022 dat op haar website is gepubliceerd, melding maakt van: "Gedwongen verdwijningen, onwettige moorden, marteling, willekeurige arrestaties en opsluitingen".

Met name gedwongen verdwijningen komen steeds vaker voor: Amnesty International meldt dat tussen 2020 en 2022 "tientallen echte of vermoedelijke leden van oppositiegroepen het slachtoffer zijn geworden van gedwongen verdwijningen". Velen werden ook vastgehouden door de SNR en naar verluidt onderworpen aan ernstige marteling, verkrachting en mishandeling" (vrije vertaling).

Een voormalige activist van de oppositie die was opgeroepen om te getuigen, bevestigde deze trend en zei:
[citaat met vertaling]

De speciale VN-rapporteur voor de mensenrechten in Burundi wijst ook op de aanhoudende schendingen van het recht op leven, foltering en andere onmenselijke en vernederende behandelingen en straffen, willekeurige arrestaties en opsluitingen, en gedwongen verdwijningen.
In september 2022 drongen de Verenigde Naties er bij Burundi op aan om de mensenrechten en de rechtsstaat te respecteren en de straffeloosheid van geweldplegers te bestrijden.

In oktober 2022 vroeg aartsbisschop Banshiimiyubusa "de autoriteiten om tegenstanders niet te vervolgen".

31. Deze constatering dat er geen verbetering is opgetreden in het land wordt gedeeld door vertegenwoordigers van mensenrechtenorganisaties die momenteel om veiligheidsredenen in ballingschap leven.

Carina TERTSAKIAN, onderzoeker bij het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) (Burundi Mensenrechten Initiatief), meldt dat:
« Le Président Évariste NDAYISHIMIYE a hérité d'une situation très lourde en 2020 à la suite de la crise déclenchée par son prédécesseur 2015 , dont l'impact se fait toujours sentir aujourd'hui.
De plus, certains des auteurs et commanditaires de graves commis étaient toujours dans son entourage, et le sont encore aujourd'hui ; le Gouvernement les protège, malgré leur passé sanglant. Nous ne pouvions donc pas nous attendre à ce que la situation se transforme du jour au lendemain. Mais deux ans plus tard, les réformes se font toujours attendre ».
Vrije vertaling: "President Évariste NDAYISHIMIYE erfde in 2020 een zeer moeilijke situatie na de crisis die zijn voorganger in 2015 veroorzaakte en waarvan de gevolgen nog steeds voelbaar zijn.
Bovendien bevonden sommige daders en aanstichters van ernstige misdaden zich nog steeds in zijn entourage, en doen dat nog steeds; de regering beschermt hen, ondanks hun bloedige verleden. We konden dus niet verwachten dat de situatie van de ene op de andere dag zou veranderen. Maar twee jaar later zijn de hervormingen er nog steeds niet."

Deze verklaring getuigt van het feit dat, hoewel er hoop was dat de veiligheids- en humanitaire situatie in Burundi zou verbeteren met het aan de macht komen van de nieuwe president, er in de praktijk geen verbetering is opgetreden en de situatie zeer zorgwekkend blijft.

De Association Burundaise pour la Protection des Droits Humains et des Personnes Détenues (A.PRO.D.H) bracht in september 2022 een rapport uit waarin staat dat het aantal mensen dat wordt vermoord in een "zeer zorgwekkend tempo" toeneemt. In het rapport staat:
[citaat met vertaling]

De Association contre les actes de torture (ACAT) bevestigt dit en meldt dat er in november 2022 19 gevallen van moord werden geregistreerd, 9 willekeurige arrestaties en illegale opsluitingen en 6 gevallen van fysiek letsel.

Pierre Claver MBONIMPA, voorzitter van APRODH, bevestigt wat we al eerder hebben vastgesteld, namelijk dat de mensenrechtensituatie in Burundi zorgwekkend blijft. In het bijzonder betreurt hij het dat: "de CNIDH (Commission Nationale Indépendante des droits de l'homme), die onafhankelijk zou moeten zijn, nog steeds gebruikt wordt door de regering, terwijl het zijn werk zou moeten doen, de mensenrechtensituatie nauwlettend in de gaten houden en de feiten rapporteren aan de regering, zodat deze op haar beurt gevolg geeft aan de aanbevelingen om de situatie te verbeteren" (vrije vertaling).

Hij vermeldde ook dat zijn vereniging de namen van 150 vermoorde personen had genoemd en dat de regering en het CNDIH deze cijfers hadden betwist zonder dat zij in staat waren deze met bewijsmateriaal of op enige geloofwaardige manier te weerleggen.

De heer MBONIMPA concludeerde terecht dat als Burundi weigert toestemming te geven voor het bezoek van de speciale rapporteur van de Verenigde Naties aan zijn grondgebied, dit is omdat het dingen te verbergen heeft.

Mevrouw Carina Tertsakian betreurt ook dat de Verenigde Naties Burundi niet kunnen bezoeken en hekelt de druk die wordt uitgeoefend op de in het land aanwezige verenigingen, die daardoor niet meer vrij kunnen werken.

Het stelt vast dat de regering er alles aan doet om de gepleegde misdaden te verbergen.

SOS-Torture, een vereniging die actief is in Burundi, wijst er in haar laatste kwartaalverslag op dat "de acties en verklaringen van de hoogste autoriteiten van Burundi elkaar tegenspreken en voor veel waarnemers soms moeilijk te interpreteren lijken in termen van vooruitgang of achteruitgang" (vrije vertaling).

Maar, laat er geen misverstand over bestaan, het is duidelijk dat "in het licht van de voortdurende mensenrechtenschendingen, bepaalde belangrijke trends suggereren dat de status quo is gehandhaafd, of zelfs dat er sprake is van een terugval. Deze tendensen zijn de aanhoudende vondst van levenloze lichamen, vooral in de provincie Cibitoke, die in verband kunnen worden gebracht met het fenomeen van ontvoeringen en gedwongen verdwijningen, die worden toegeschreven aan agenten van de ordestrijdkrachten, vooral agenten van de SNR. Natuurlijk, de aanhoudende straffeloosheid die al deze misdaden omringt" (vrije vertaling).

Deze bevindingen worden ook gedeeld in het rapport van SOS-Torture Burundi van 31.12.2021.

Tot slot, afgezien van de feiten, blijven ook de toespraken van hooggeplaatste leden van de regerende partij bijzonder problematisch, ondanks enkele verzoeningspogingen.

Op 05.08.2022 prees de heer NDIKURIYO, de huidige secretaris-generaal van de regerende partij van Burundi, een voormalige partijleider die opdracht had gegeven tot het martelen en vermoorden van mensenrechtenactivisten.

32. Bij wijze van concrete voorbeelden: alleen al in de drie dagen voorafgaand aan het schrijven van deze notitie werden verschillende misdrijven geregistreerd op de website "SOS Médias Burundi".

Op 08.12.2022 stond op de website van de krant de volgende kop: "Bubanza: een Imbonerakure doodt een persoon voor duizend frank (minder dan een dollar)" (vrije vertaling).

Op 07.12.2022 meldde het ook in een artikel dat er vier levenloze lichamen waren gevonden in minder dan drie dagen in de provincie Citiboke. In het artikel stond dat een van de slachtoffers "haastig was begraven op bevel van de autoriteiten zonder enig onderzoek" en dat ze "waarschijnlijk was vermoord door Imbonerakure die bij haar hadden ingebroken".

Een van de andere slachtoffers werd dood aangetroffen, waarschijnlijk verkracht, en op bevel van de autoriteiten snel begraven.

Op 06.12.2022 meldden dezelfde media de vondst van het lichaam van een vrouw ten noorden van de stad Bujumbura.

Naast de moorden kopten de media op 30.11.2022: "Buraza: vier gemeentelijke leiders van de CNL-partij in hechtenis". De officiële reden voor hun arrestatie was dat ze zoete aardappelen hadden gestolen.

Er zijn veel voorbeelden van de vervolging van politieke tegenstanders en we zullen niet ingaan op alle misdaden die de afgelopen maanden zijn gemeld, omdat het onmogelijk zou zijn om ze allemaal op te sommen.

Bovendien worden er, naast de misdaden die in de pers worden gemeld, veel misdaden gepleegd zonder dat er enig spoor van wordt gevonden, omdat de lichamen snel worden begraven, verborgen of op een andere manier door de daders.

APRODH merkt op dat "in de maand september 2022 het aantal mensen dat willekeurig gearresteerd en illegaal vastgehouden werd door Imbonerakure, SNR agenten en administratieve ambtenaren van de ene op de andere dag is toegenomen, volgens berichten van de bevolking. Maar omdat deze mensen vaak clandestien worden gearresteerd, zijn slechts enkele gevallen geïdentificeerd door onze mensenrechtenwaarnemers." (vrije vertaling).

De Burundese regering gebruikt alle mogelijke middelen om de vele misdaden te verbergen die op het grondgebied worden gepleegd en die het imago van het land schaden.

De onderzoekscommissie van de Verenigde Naties merkte dit al in 2019 op toen zij verklaarde:
[citaat met vertaling]

33. Wat de Europese Unie betreft, zij opgemerkt dat, hoewel bepaalde sancties tegen Burundi zijn opgeheven, er geen significante verbetering is opgetreden.

Tot de opheffing van bepaalde sancties is besloten omdat deze sancties volstrekt ondoeltreffend zijn gebleken en omdat de Europese Unie de dialoog met Burundi wil voortzetten om te trachten verbetering in de situatie te brengen.

De Europese Unie herinnert de Burundese regering echter aan de noodzaak om de verbintenissen na te komen die de in 2020 verkozen president is aangegaan en die tot nu toe niet zijn uitgevoerd.
Inderdaad:
[citaat met vertaling]

34. Op 10.10.2024 meldde Human Rights Watch dat de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties een resolutie had aangenomen die het mandaat van het speciale VN-rapport over de mensenrechtensituatie in Burundi opnieuw verlengt. De organisatie stelt:

"De Raad uitte zijn bezorgdheid over de mensenrechtensituatie in het land, die bijna 10 jaar na een politieke en mensenrechtencrisis nog steeds vernietigend is.
In het rapport dat de Speciale Rapporteur in september aan de Mensenrechtenraad voorlegde, wordt een somber beeld geschetst van de situatie in Burundi en worden geen van de broodnodige systemische hervormingen genoemd die de regering zou moeten doorvoeren om de diepgewortelde mensenrechtenproblemen van het land aan te pakken. Het rapport benadrukt de inkrimping van de burgerlijke ruimte en de onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten, en documenteert "de wijdverspreide straffeloosheid van plegers van mensenrechtenschendingen, (...) de verslechterende veiligheidssituatie (...) evenals de toename van het aantal gevallen van gedwongen verdwijningen en willekeurige arrestaties". Deze situatie wordt nog verergerd door een verslechterende economische crisis" (vrije vertaling)

Op 18.02.2025 vermelde de pers:
« Le parti au pouvoir, le CNDD-FDD, organise une série de réunions à travers le pays, suscitant des inquiétudes quant à la montée des tensions ethniques et politiques. Des sources locales rapportent que ces rassemblements, qui se tiennent dans diverses provinces, véhiculent des messages de haine et de division, tout en incluant des activités paramilitaires pour les jeunes partisans du parti. »
Vrije vertaling: "De regerende CNDD-FDD partij houdt een reeks bijeenkomsten in het hele land, waarbij bezorgdheid wordt geuit over toenemende etnische en politieke spanningen. Lokale bronnen melden dat deze bijeenkomsten, die in verschillende provincies worden gehouden, boodschappen overbrengen van haat en verdeeldheid, terwijl er ook paramilitaire activiteiten worden georganiseerd voor jonge aanhangers van de partij."

Alle geraadpleegde bronnen zijn het erover eens dat de situatie verslechtert.

35. De situatie wordt er niet beter op volgens Human Rights Watch, dat erop wijst dat de volgende parlementsverkiezingen gepland staan voor 2025 en de volgende presidentsverkiezingen voor 2027, dus er is alle reden om te vrezen dat de situatie zal verslechteren.

Op 20 augustus 2025 hebben 46 Burundese en internationale mensenrechtenorganisaties een brief gestuurd naar de Mensenrechtenraad van de VN in Genève, waarin zij waarschuwen:
« Alors que de graves violations et atteintes aux droits humains continuent d'être commises au Burundi dans un contexte d'impunité généralisée, et que le pays est entré dans un long cycle électoral, qui a commencé avec les élections législatives et communales de 2025 et culminera avec l'élection de 2027, et qui est associé à de multiples facteurs de risque de violations graves des droits humains et d'atrocités criminelles, le Conseil des droits de l'homme des Nations Unies devrait maintenir son examen rigoureux de la situation dans le pays. »

Is het ook te lezen dat sommige incidenten zijn aan te stegen:
« Certaines violations, notamment les exécutions extrajudiciaires et les disparitions forcées, sont même en augmentation selon les rapports de la société civile locale et internationale. »

Op 18.11.2025, SOS Média Burundi publiceerde nog: « La province de Gitega sous tension : deux nouveaux corps retrouvés, une quinzaine de victimes depuis octobre ».

Het maandelijkse rapport van de Ligue-Iteka over oktober 2025 vermeldt:
« 37 personnes tuées dont 27 cadavres, une personne torturée, 9 personnes enlevées dont une réapparue, 11 personnes ont été victimes de VBGs dont 7 filles violées y compris 6 mineures et 48 personnes ont été arrêtées et détenues arbitrairement. (…) Des Imbonerakure, des policiers, des agents administratifs et des agents du SNR et les militaires sont pointés du doigt comme étant des présumés auteurs de la plupart de ces violations des droits humains et meurtres ».

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de veiligheids- en humanitaire situatie in Burundi op geen enkele manier is verbeterd en dat de zittende regering, zelfs in 2025, met de hulp van de Imbonerakure en de Nationale Inlichtingendienst politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd blijft vervolgen.

Het feit dat de tienduizenden vluchtelingen in kampen in de buurlanden niet terugkeren naar Burundi bevestigt ook, voor zover dat nog bevestigd moest worden, dat de situatie in Burundi niet verbeterd is.

Daders van vervolging

36. 27.08.2022 was een dag gewijd aan de jongeren van de CNDD-FDD partij, bekend als de Imbonerakure.

Bij deze gelegenheid riep de secretaris-generaal van de partij de jongeren op om door te gaan met nachtelijke patrouilles en om "elke onruststoker" te doden.

De Speciale Rapporteur voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties betreurde deze verklaring natuurlijk. Het geeft de Imbonerakure namelijk de volledige macht om regale rechten uit te oefenen zonder enige controle.

De jeugd van de regeringspartij terroriseert de bevolking straffeloos en creëert een klimaat van permanente dreiging tegen personen die om verschillende redenen als politieke tegenstanders worden beschouwd.

Human Rights Watch meldde in 2021 dat volgens hun onderzoek in de provincie Cibitoke, de Imbonerakure, de veiligheidstroepen en de nationale inlichtingendienst verantwoordelijk waren voor verschillende moorden, gedwongen verdwijningen en martelingen van politieke tegenstanders.

Human Rights Watch verklaarde in een rapport dat in oktober 2022 werd gepubliceerd dat:
[citaat met vertaling]

APRODH had deze constatering al gedaan toen het in 2021 vaststelde dat de Imbonerakure de plegers waren van talloze misstanden zoals huiszoekingen, illegale huiszoekingen onder valse voorwendselen, aanvallen in hinderlagen, etc.

De milities werken hand in hand met de autoriteiten en begaan straffeloos mishandelingen. Amnesty International merkte ook op: "De politie, de Nationale Inlichtingendienst en leden van de jeugdafdeling van de regerende partij, de Imbonerakure, zijn ervan beschuldigd mensen die ervan verdacht worden tegen het regime te zijn te doden, in het bijzonder door hen te martelen" (vrije vertaling)91.

In sommige situaties grijpen de Imbonerakure zelfs in om het nationale leger te steunen.

La Libre vergist zich niet als het stelt dat "er in Burundi maar één 'gewapende politieke beweging' is, en dat is de militie van de regerende partij (CNDD - FDD), de Imbonerakure, die samen met de veiligheidstroepen de belangrijkste plegers zijn van de vele mensenrechtenschendingen die dagelijks in het land worden gepleegd" (vrije vertaling).

Tot slot wordt dit ook bevestigd door de Speciale Rapporteur voor de Mensenrechten en de Mensenrechtenraad, die stellen dat:
[citaten met vertaling]

Dus wanneer de regering die aan de macht is niet achter de vervolging van politieke tegenstanders staat, handhaaft ze totale straffeloosheid voor de geweldplegers.

Dit is wat Clémentine MONTJOYE, onderzoeker bij Human Rights Watch, zei toen ze uitlegde dat "in plaats van zich te richten op vermeende tegenstanders, de regering van president Evariste NDAYISHIMIYE ervoor moet zorgen dat degenen die verantwoordelijk zijn voor de mishandelingen, waaronder bepaalde leden van de veiligheidstroepen, verantwoordelijk worden gehouden voor hun daden" (vrije vertaling).

Armel NIYONGERE, voorzitter van Action des Chrétiens pour l'abolition de la Torture au Burundi (ACAT-Burundi), bevestigde de heersende straffeloosheid toen hij in november 2022 zei:
[citaat met vertaling]

Deze situatie is vooral zorgwekkend omdat de Imbonerakure zich blijven vormen en organiseren tot een ware militie, aangezien ze paramilitaire training krijgen en dagelijks nachtelijke patrouilles uitvoeren in de wijken, waarbij vaak doden vallen.

Veel waarnemers geloven dat de Burundese regering momenteel een plan uitvoert om de Imbonerakure te legaliseren.

37. Naast het geweld van de Imbonerakure werkt de huidige regering ook samen met de Nationale Inlichtingendienst, die verantwoordelijk is voor talrijke misdaden tegen politieke tegenstanders.

De Speciale Rapporteur van de Verenigde Naties legt uit:
[citaat met vertaling]

Het leger en de politie laten zich niet van de wijs brengen, want Human Rights Watch heeft video-opnames kunnen verifiëren van Burundese leger- en politieofficieren die bekennen tussen 2021 en 2022 moorden te hebben gepleegd.

38. Tot slot spreekt het voor zich dat de vervolging van politieke tegenstanders ook de vorm aanneemt van volledig ongerechtvaardigde arrestaties en gerechtelijke veroordelingen waarvoor de staat rechtstreeks verantwoordelijk is.

Bijvoorbeeld op 02.02.2021: "Het Hooggerechtshof van Burundi publiceerde het veroordelend vonnis, gedateerd 23.06.2020 in de zaak tegen 34 mensen die beschuldigd worden van deelname aan een couppoging in mei 2015, waaronder 12 mensenrechtenverdedigers en journalisten in ballingschap. Na een proces waarbij de verdachten afwezig waren en geen juridische vertegenwoordiging hadden, werd de groep schuldig bevonden aan "aantasting van het gezag van de staat", "moord" en "vernieling" (vrije vertaling).

Germain RUKUKI, een mensenrechtenverdediger die meerdere jaren gevangen heeft gezeten in Burundi, kreeg de kans om te getuigen voor Amnesty International en zei: "In Burundi hebben gevangenissen geen betekenis meer - het zijn geen gevangenissen meer, maar plaatsen waar mensen zoals ik worden opgesloten: politieke tegenstanders, mensen die hun mening hebben durven uiten en andere onschuldige mensen. Als je mening bepaalde functionarissen dwarszit, pas dan op" (vrije vertaling).

Alle geraadpleegde bronnen zijn het erover eens dat de schendingen van de mensenrechten voortduren en wijzen met de vinger naar het regime dat aan de macht is, dat deze schendingen zou hebben aangesticht of er medeplichtig aan zou zijn.

Zo vat de Ligue Iteka de situatie in Burundi tijdens het afgelopen kwartaal (april tot juni 2025) als volgt samen:
[citaat]

Amnesty International heeft zich gebogen over de situatie in Burundi ter gelegenheid van de tiende verjaardag van de crisis van 2015 en betreurt in haar evaluatie het uitblijven van verbeteringen:

[citaat]

De Ligue Iteka hekelt in haar tweemaandelijks rapport van 21 augustus 2025 de schijnverkiezingen van juni 2025 en de voortdurende schendingen van de mensenrechten in de periode juni-juli 2025, die voornamelijk worden toegeschreven aan de Imbonerakure:
[citaat]

Uit het bovenstaande blijkt dat de Imbonerakure nauw blijven samenwerken met de machthebbers en straffeloos misdaden blijven begaan, aangezien het gerechtelijk en institutioneel apparaat bijdraagt aan de onderdrukking van vermeende tegenstanders, vaak op basis van valse beschuldigingen.

Slachtoffers van vervolgingen

38. Nationale mensenrechtenorganisaties hekelen de bedreigingen tegen mensen die vermoedelijk tegen de Burundese regering zijn.

Het lijdt geen twijfel meer dat de meeste misdaden tegen burgers worden gepleegd omdat ze worden gezien als tegenstanders van de zittende regering, omdat ze behoren tot of sympathisanten zijn van politieke oppositiepartijen zoals het Congrès National pour la Liberté (CNL) of de Mouvement pour la Solidarité et la Démocratie (MSD), of omdat ze worden gezien als tegenstanders. Deze repressie treft ook aanhangers van gewapende oppositiegroepen, journalisten en leden van het maatschappelijk middenveld.

Human Rights Watch merkt op dat: "De nationale inlichtingendiensten, de politie en leden van de jeugdafdeling van Burundi's regerende partij mensen hebben gedood, willekeurig vastgehouden, gemarteld en lastiggevallen die ervan verdacht werden lid te zijn van oppositiepartijen of samen te werken met gewapende oppositiegroepen" (vrije vertaling).

Er zijn veel gevallen bekend van slachtoffers die vervolgd worden door de Imbonerakure en door lokale autoriteiten omdat ze de regerende partij niet steunen.

Deze observatie wordt gedeeld door de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties, die vaststelde dat mensen die behoren tot oppositiepartijen of verdacht worden van collaboratie met gewapende groepen, bijzonder doelwit waren van het geweld.

Dagelijks verdwijnen er politieke tegenstanders. Zo is een 25-jarig lid van het Nationaal Congres voor de Vrijheid sinds 27.01.2022 niet meer gezien.

En je hoeft niet per se lid te zijn van een politieke partij om vervolgd te worden; alleen al het feit dat je hebt deelgenomen aan of op de een of andere manier in verband wordt gebracht met de demonstraties van 2015 is genoeg om door de daders van de vervolging als politieke tegenstander te worden beschouwd.

Bovendien zijn er veel gevallen bekend waarin de Imbonerakure - straffeloos handelend - valse voorwendselen gebruiken, zoals zogenaamd verzet tegen de macht, om bepaalde personen te vervolgen met wie ze in conflict zijn, zelfs om persoonlijke redenen.

Dit is de reden waarom, zoals de onderzoekscommissie van de Verenigde Naties in 2019 opmerkt:
[citaat met vertaling]

Uit het laatst COI Focus van de verwerende partij is het duidelijk dat veel mensen beschuldigd worden om tegenstanders van het regime:
[citaat]

Bijgevolg is het geweld gericht tegen politieke tegenstanders, of degenen die als zodanig worden beschouwd vanwege hun deelname aan demonstraties of hun weigering om de partij die aan de macht is te steunen, bijvoorbeeld, maar het kan ook alle soorten personen treffen, zelfs als er geen factoren zijn die hen in verband brengen met enige oppositie.

Bepaalde groepen personen lopen ook risico omdat ze als politieke tegenstanders worden beschouwd, zoals de ex-FAB, waarvan de meesten Tutsi zijn.

Alle leden van het voormalige Burundese leger zijn op onbelangrijke posities geplaatst en worden dagelijks onderdrukt.

Etnische afkomst is ook een verzwarende factor en ligt vaak aan de basis van de assimilatie van politieke tegenstanders.

Hoewel de oppositie multi-etnisch is, rapporteren mensenrechtenorganisaties nog steeds gevallen van incidentele targeting van Tutsi's door Imbonerakure. Grootschalige operaties ontbreken in data, maar kleinschalige intimidatie blijft ongedocumenteerd.

Etnische component kan als verscherpende omstandigheid gelden, juist omdat de autoriteiten telkens selectief optreden.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat verzoeker voldoende redenen heeft om internationale bescherming te verkrijgen.

III.2 Verlening van de subsidiaire bescherming

39. Subsidiair, en indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat er geen gronden zijn om verzoeker internationale bescherming te verlenen, zou zij op zijn minst subsidiaire bescherming moeten kunnen genieten, gezien de bovenstaande vermelde informatie over de situatie in Burundi.

III.3 Vernietiging van de bestreden beslissing

40. Tijdens het gesprek deden zich taalproblemen voor, omdat de verzoeker in het Frans werd gehoord door iemand die deze taal niet volledig beheerste. Deze problemen werden bovendien nog versterkt door de vertaling naar het Nederlands na het gesprek en konden achteraf niet worden gecorrigeerd, aangezien dit zou neerkomen op het herformuleren van alle vragen en antwoorden en incidenten tijdens het verhoor, wat onmogelijk is.

Bovendien heeft de tegenpartij niet met alle elementen die relevant zijn voor de analyse van verzoekers zaak rekening gehouden.

Indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat er geen gronden zijn om verzoeker internationale bescherming of subsidiaire bescherming te verlenen, volgt uit het voorgaande dat het niettemin noodzakelijk zou zijn om het bestreden besluit nietig te verklaren gezien de taalproblemen en het niet in aanmerking nemen van belangrijke elementen door de tegenpartij.

Om al deze redenen, en uiterst subsidiair, moet het bestreden besluit nietig worden verklaard."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- Een kopie van een lijst van MSD-kandidaten van 2015 (stuk 2);
- Foto's van ID-kaarten van de vader van verzoeker en de oom van verzoeker (stuk 3);
- Een mail van 28 juli 2025 aan de tegenpartij (stuk 4).

2.1.3. In een aanvullende nota van 8 mei 2026 legt verzoeker een psychologisch attest van 28 januari 2026 neer.

2.1.4. In een pleitnota neergelegd op 28 augustus 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus, "*Burundi: Situation Sécuritaire*", geüpdatet op 17 december 2025 (stuk 1);
- de COI Focus, "*Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 25 augustus 2026 (*mise à jour*) (stuk 2).

2.1.5. In een pleitnota van 29 augustus 2026 gaat verzoeker, enerzijds, in op de algemene situatie na de verkiezingen van juni 2025, de daders en slachtoffers van deze geweldplegingen, de onveiligheid van Burundese verzoekers om internationale bescherming, en zijn persoonlijke situatie en bijzondere kwetsbaarheid. Tevens wijst verzoeker op de verklaringen van de Burundese ambassadeur in België die stelde dat de Burundese veiligheidsdiensten bepaalde Burundese verzoekers en begunstigden om internationale bescherming in België monitort. Verzoeker verwijst ook naar rechtspraak van de Raad.

Inventaris der stukken van de pleitnota:

" *• COI Focus Burundi – Situation sécuritaire, aout 2026;*
• Verslag van Ligue Iteka betreffende de maanden mei en juni 2026;

• *Verklaringen van de Burundese ambassadeur in België;*
• *Arrest RvV nr. 350 545 van 16 juli 2026*".

Terwijl hij, anderzijds, in een aanvullende nota van 3 september 2026 een attest van J.B.N. van 2 augustus 2026, een verklaring van 19 augustus 2026 van A.A. over nauwe en zichtbare banden met familieleden van Alexis Sinduhije, een opsporingsbericht, foto's en een attest van 1 september 2026 van Pacifique Ndayisaba, neerlegt.

2.2. De Raad kan bij de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming het beroep verwerpen of de bestreden beslissing bevestigen, hervormen of vernietigen (Artikel 2.60, § 2, lid 1, van de RvV-wet – Bevoegdheid van de Raad).

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 3 van de Verordening (EU) 2024/1347, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 5 van dezelfde verordening.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan of verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Voorafgaand aan de uiteenzettingen over het middel somt het verzoekschrift in de vorm van een lijst een reeks rechtsregels op, waarvan de schending wordt aangevoerd.

Sommige van die geschonden geachte bepalingen worden vervolgens aangevoerd in de verschillende grieven van het middel. Andere komen niet meer voor. Het staat niet aan de Raad om te bepalen naar welke in de voormelde lijst opgenomen rechtsregels de verschillende grieven en argumenten verwijzen.

De Raad beperkt zijn onderzoek tot de rechtsregels die worden aangevoerd in de uiteenzettingen over de verschillende grieven en argumenten, voor zover deze relevant zijn voor oplossing van de zaak.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritiseren van de bevindingen van de bestreden beslissing, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nogmaals kritiek uit op het verloop van het persoonlijk onderhoud wegens vermeende taalproblemen en een kopie neerlegt van de opmerkingen die hij heeft geformuleerd bij de notities van het persoonlijk onderhoud, stelt de Raad vast dat verzoeker hiermee geen elementen bijbrengt die een ander licht werpen op de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

"*Ten slotte dient nog vermeld dat uw advocaat enkele keren met toestemming is tussengekomen tijdens het persoonlijk onderhoud. Uw advocaat haalde problemen aan met de vertaling tussen de Franstalige tolk Kirundi en de protection officer (zie NPO p 3, 11 en 18).*

Er dient allereerst opgemerkt dat u duidelijk heeft aangeven het persoonlijk onderhoud in het Kirundi te willen afleggen en u het Frans en het Engels niet voldoende beheerst om uw problemen te kunnen verwoorden en te antwoorden op de vragen die u gesteld kunnen worden (zie Verklaring betreffende procedure d.d. 9-12-2022).

Uw advocate werd na de introductie van het persoonlijk onderhoud gevraagd of het Frans taalgebruik van de protection officer (PO) voldoende was waarop de advocate aangaf wel een paar foutjes te hebben gehoord, maar het begrijpelijk was (NPO p 3). Later gaf u advocaat te kennen dat ze problemen in de vertaling

opmerkte en de woorden van de verzoeker letterlijk moesten genoteerd worden. Ook het feit dat de notities in het Nederlands worden opgesteld en dat de tolk geen Nederlands sprak werd niet geapprecieerd waarop de protection officer de nodige uitleg verschafte en de wettelijke voorschriften inzake de taalrol van dossiers nog eens verduidelijkte (NPO p 11).

Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud kwam uw advocate nogmaals terug op de vertaling van het persoonlijk onderhoud. Ze gaf aan dat de perfecte kennis van de taal (Frans) noodzakelijk was, dat u goed Frans spreekt en er misschien geen nood was aan een tolk (NPO p 18). De PO verwees daarop naar uw verklaringen betreffende de procedure.

Uw advocate bleef er bij dat er fouten in het interview geslopen zijn omwille van de vertaling gezien de PO aan de tolk gevraagd had om soms simpele woorden te gebruiken (zie NPO p 11) om alles begrijpelijker te maken en stelde dat er simpele woorden als kinderen (enfants) niet werden begrepen en om rekening te houden in de beoordeling met al deze elementen (NPO p 18).

Er dient daarbij opgemerkt dat u meermaals de kans heeft gekregen om al uw problemen te Burundi in detail naar voor te brengen, namelijk via de (overigens vrij gedetailleerde) vragenlijst d.d. 13-7-2023, de vraag om inlichtingen (questionnaire) waar u zonder enige beperking alles kon meegeven en via het persoonlijk onderhoud waarbij niet kan ingezien worden dat u niet de mogelijk zou hebben gehad om uw problemen 'in uw eigen woorden' naar voor te kunnen brengen. Wat betreft de verduidelijkingen die de PO aan de tolk vroeg dient opgemerkt dat het afnemen van een persoonlijk onderhoud met een tolk zeer vaak gepaard gaat met de vraag om verduidelijkingen en dit eigen is aan een vertalingsproces met tolken. Dat gebeurt niet enkel tussen de PO en de tolk, maar ook tussen de tolk en de verzoeker om internationale bescherming. Daarnaast dient ook gewezen op het feit dat Afrikaanse tolken een Afrikaanse uitspraak hebben van bepaalde Franse (of Engelse) woorden die danig verschilt van de Europese uitspraak van diezelfde woorden. In die zin is het niet onlogisch dat een PO de uitspraak van 'enfin' en 'enfants' wilt dubbelchecken en dus daar verduidelijking in vraagt waar uw advocate op doelde in het persoonlijk onderhoud (zie NPO p 18). De opmerkingen van uw advocate inzake vertaalproblemen zijn, rekening houdend met bovenstaande, ongegrond.

Uw advocate verwees tijdens het persoonlijk onderhoud naar de door u naar voren gebrachte vluchtmotieven, op de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en het verslag van FOCODE dewelke hierboven reeds werden besproken.

Uw advocaat overhandigde, naast de vele mogelijkheden die u al had om uw asielmotieven in eigen woorden naar voren te brengen, opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud dewelke werden toegevoegd aan het administratief dossier.

Er dient allereerst opgemerkt dat hoewel u de paginanummers wel vermelde het hoegenaamd niet steeds duidelijk was welke opmerkingen bij welk vraag behoorden. Vaak kon zelfs niet achterhaald worden welk antwoord op welke vraag u nu eigenlijk wou rechtzetten.

Voorts dient opgemerkt dat heel wat opmerkingen werden toegevoegd die op geen enkele moment werden aangehaald of vertaald door de tolk doorheen het persoonlijk onderhoud. Het betreft hier voornamelijk post factum toevoegingen. Daarnaast zijn heel wat opmerkingen simpele verduidelijkingen van een relaas dat u steeds naar voren bracht doorheen uw asielprocedure en die evenwel werden aanvaard en meegenomen in de beoordeling van uw dossier, maar niet van die aard zijn om de ongeloofwaardigheid van de door u geopperde problemen te Burundi op te heffen."

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat België zijn eindbestemming was omwille van de taal, koloniale banden en een betere bescherming van de mensenrechten. Dit is volgens hem een legitieme keuze en mag niet worden geïnterpreteerd als ongeloofwaardig. Verzoeker doet met dit argument echter geenszins afbreuk aan de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

"*Allereerst dient vastgesteld dat u meermaals verscheidene Europese landen heeft aangedaan voor uw komst naar België waarbij u verklaarde dat u nergens de intentie had om internationale bescherming aan te vragen.*

Bevraagd naar uw reisroute gaf u aan dat u op 20 oktober 2022 in Servië bent aangekomen en u dezelfde nacht nog Servië heeft verlaten. U verklaarde voorts dat u verschillende pogingen heeft ondernomen om de grens tussen Bosnië en Kroatië over te steken, dat u een dag te Kroatië heeft doorgebracht, maar u daar niet wou blijven, dat u in Slovenië door de politie werd opgepakt waarbij uw vingerafdrukken zijn afgenomen en 2 à 3 dagen in een gesloten centrum heeft doorgebracht waarna u kon ontsnappen en dat u niet in Slovenië wou blijven gezien u de taal en de cultuur niet kent (Verklaring DVZ d.d. 9-12-2022 punt 42).

Op 28/11/2023 verkreeg het CGVS uw antwoorden op de vraag om inlichtingen waarin u verklaarde dat u op 20 oktober bent geland in Servië waar u smokkelaars heeft gevonden en u met hen volgende landen heeft doorkruist alvorens in België aan te komen: Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland, Duitsland, Frankrijk en Luxemburg. U merkte nog op dat u het merendeel van die reis te voet heeft afgelegd doorheen bossen, dat u rivieren diende over te steken en u ook de trein en taxi's heeft genomen (Questionnaires CGRA p 12).

Op basis van het Eurodac search result kon vastgesteld worden dat u om internationale bescherming heeft gevraagd te Kroatië (zie Eurodac search result d.d. 25-11-2022) waardoor u onder de Dublin regeling viel en Kroatië op 26-12-2022 bevestigde om uw vraag om internationale bescherming verder te behandelen (zie Dublin regulation No 604/2013).

Toen u over uw reisroute werd bevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u na aankomst in Servië het land nog dezelfde dag verliet met smokkelaars en u daar geen bescherming heeft aangevraagd. Gevraagd naar de reden daarvoor, stelde u dat België de problemen van Burundi goed begrijpt en de taal die er gebruikt wordt voor u gemakkelijk is gezien Burundi gekoloniseerd is in die taal en België uw land van bestemming was, een land waarin u gemakkelijk kan integreren (zie CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 14-7-2025 p 16 en 17 [verder NPO]). U daarop een overzicht – met uitzondering van Duitsland – voorgeworpen van de landen die u doorkruist heeft en gevraagd of u in een van deze landen bescherming heeft gevraagd, stelde u dat u enkel in Kroatië bescherming heeft gevraagd, maar dat de Kroatische politie uw vingerafdrukken met dwang heeft afgenomen en de politie uw rechten niet respecteerde (NPO p 17). Uit uw verklaringen kan allerminst een (begin van) intentie afgeleid worden om bescherming aan te vragen in Kroatië. Een schrijven van de Republic of Croatia, Ministry of the Interior, Department for Dublin Procedure dd. 26-12-2022 stelt dat u op 12-11-2022 aangaf een verzoek om internationale bescherming te wille indienen doch dat u het receptiecentrum verliet op 13-11-2022 vooraleer u een interview had.

Gevraagd waarom u in geen van deze landen een ernstige poging deed om bescherming aan te vragen, gaf u ter verklaring dat u de taal niet kent, dat België de politiek van Burundi kent en ze in België Frans spreken. U daarop voorgeworpen dat er toch ook Frans gesproken wordt in Frankrijk, Luxemburg en Zwitserland, stelde u dat Frankrijk noch Zwitserland de Burundese politiek goed kent en dat België de mensenrechten beter respecteert dan de andere landen (NPO p 17) wat hoegenaamd niet weet te overtuigen.

Hoewel het CGVS rekening houdt met de realiteit dat de Servische politiediensten de mensenrechten van vluchtelingen niet steeds respecteren en er ook soms geweld gebruikt wordt, dient opgemerkt dat u op volledig legale wijze naar Servië bent gereisd – u hoorde het nieuws dat er visumvrij naar Servië kon gereisd worden waarbij niet kan ingezien worden dat u bij aankomst in Europa niet onmiddellijk internationale bescherming heeft aangevraagd.

Van een persoon die stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben ten aanzien van zijn land van herkomst mag logischerwijze verwacht worden dat hij een verzoek tot internationale bescherming indient zodra een veilig land wordt bereikt, namelijk in uw geval Servië. De vaststelling dat u dit land onmiddellijk verliet, dat u meerdere, alsook Franstalige, Europese landen aandeed zonder er bescherming aan te vragen of uw interview afwachtte, toont allerminst een dringende nood aan bescherming aan.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u een dringende nood aan bescherming geenszins aannemelijk heeft weten te maken en dit de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van Burundi reeds ernstig en fundamenteel aantast."

Verzoekers toelichting dat hij en zijn broer het advies van smokkelaars opvolgden, niet altijd wisten waar ze heen gingen of wat ze moesten doen, klemt met het relaas over een legale reis met paspoort van Burundi naar Servië, waarna pas met het oog op een verdere transit naar België een beroep werd gedaan op smokkelaars (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag 42).

Verzoeker betoogt dat hij zijn paspoort heeft verkregen via omkoping, waardoor zijn vertrek uit Burundi niet veilig of spontaan was, maar het resultaat van een georganiseerde en risicovolle ontsnapping. Dit betreft echter een loutere blote bewering die verzoeker *post factum* opwerpt. Verzoeker heeft dit nooit eerder vermeld in de procedure en staaft deze bewering op geen enkele wijze, waardoor hier geen geloof aan kan worden gehecht Aldus blijven de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing onverminderd overeind:

"*Vervolgens dient opgemerkt dat u Burundi op legale wijze heeft verlaten met uw eigen Burundees paspoort.*

U verklaarde dat, toen u met de dood bedreigd werd door agenten van de inlichtingendienst (documentation), u het goed nieuws vernam dat u visumvrij naar Servië kon reizen en gezien u een paspoort had u een vliegtuigticket heeft aangekocht bij een agentschap (agence) te Bujumbura en u Burundi heeft verlaten op

19-10-2022 (Questionnaire CGRA p 12). U herhaalde kort uw verklaringen dat u Burundi legaal met een paspoort heeft verlaten per vliegtuig (DVZ Verklaring d.d. 9-12-2022 punt 42).
U overhandigde een kopie van (een deel van) uw Burundese paspoort waarop staat te lezen dat u dit paspoort verkregen heeft op 24-11-2021 en werd afgegeven door de CG Migrations (Commissariat Général des Migrations). U verklaarde voorts naar Oeganda te zijn gereisd met het vliegtuig en naar Malawi met de auto (NPO p 10), wat u staafde aan de hand van kopieën van visastempels in uw paspoort (zie document 13 genummerd 16 en 17 in de groene map), en stelde u bij terugkomst uit Oeganda geen problemen te hebben gekend op de luchthaven (NPO p 10).

Bevraagd naar de situatie op de luchthaven van Bujumbura voorafgaand aan uw vertrek uit Burundi, verklaarde u dat er veel mensen waren in de tunnel (gate) waar u doorheen moest, dat ze de namen afroepen en verifiëren en u geluk had gezien ze niet alle controles gedaan hadden die nodig zijn en u naar het toilet ging om niet ondervraagd te worden, maar dat ze wel in de wachtzaal naar mensen keken waarna u het vliegtuig nam (NPO p 16) wat geenszins een aannemelijke verklaring is voor het feit dat u zonder problemen een vliegtuig kon nemen vanuit Bujumbura naar Europa.

U daarop voorgeworpen dat de security op luchthavens hoog is, dat dit ook voor Afrikaanse landen geldt gezien ze de toestemming hebben om naar Europa te vliegen en u daarop opnieuw gevraagd hoe u ongemerkt een vliegtuig kon nemen, verklaarde u dat ze niet alle Tutsi konden screenen en de inlichtingendiensten je kunnen opzoeken in je wijk, maar niet steeds op de luchthaven, dat mensen met politieke profielen op sociale media worden gezet om ze te zoeken, maar u slechts een simpele persoon was en niet op sociale media werd gezet (NPO p 16).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u Burundi zonder problemen op legale wijze heeft verlaten, dat het CGVS u bijtreedt in uw verklaring dat u slechts een simpele persoon was die niet in het vizier kwam van de Burundese autoriteiten en dit alles de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees in geval van een terugkeer naar Burundi verder aantast."

Verzoeker herhaalt zijn problemen met de Imbonerakure en de Burundese inlichtingendiensten.
Hij wijst er opnieuw op dat hij als een mogelijke politieke tegenstander in Burundi wordt beschouwd aangezien hij a) van Tutsi afkomst is, b) betrokken was bij de betogingen van 2015, c) hij het land heeft verlaten, d) hij naar Oeganda reisde, e) hij zich in België bevindt, e) hij in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, f) hij de neef van een MSD-lid is en g) hij de broer is van iemand die ook gevlucht is.

Verzoeker doet met deze loutere herhalingen en volhardingen in zijn asielrelaas geenszins afbreuk aan de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die terecht vaststellen dat verzoeker zijn problemen niet aannemelijk maakt:

"*Voorts dient vastgesteld dat u uw problemen met de Imbonerakure of de Burundese inlichtingendiensten geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.*

Toen u een allereerste keer werd bevraagd verklaarde u dat u Burundi had verlaten, omdat ze u wilden vermoorden (Verklaring DVZ d.d. 9-12-2022 punt 42). Wanneer u de kans kreeg om voor de eerste keer uw vrees ten opzichte van Burundi verder toe te lichten, verklaarde u dat u vreest in de gevangenis terecht te komen en te worden gedood (CGVS Vragenlijst d.d. 13-7-2023 punt 3.4). U gaf aan dat u actief was als priester in een kerk te Mutakura en u valselijk beschuldigd werd van het organiseren van vergaderingen ten voordele van MSD. U vermeldde dat u 2 keer werd gearresteerd door de Imbonerakure, op 27-4-2022 en op 4-6-2022, en dat u op 6-9-2022 bij u thuis door een man werd bezocht ter audiëntie en u zei dat hij gekomen was met een opdracht, dat hij u gewaarschuwd heeft en u zei dat u het land snel moest verlaten, want dat u zou vermoord worden waarop u onderdook en later het land verliet (CGVS Vragenlijst d.d. 13-7-2023 punt 3.5). U gaf nog mee dat u een sympathisant was van de partij MSD (CGVS Vragenlijst d.d. 13-7-2023 punt 3.3). Op 28-11-2023 overhandigde u de antwoorden op de vraag om inlichtingen aan het CGVS en kon u uw vrees uitermate concreet maken in uw eigen woorden (zie Questionnaire p 16 tot en met 19).

Allereerst dient opgemerkt dat u uw sympathie voor MSD geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.

Bevraagd wat dat betekent om een sympathisant te zijn van MSD, stelde u – de vraag deels ontwijkend – dat u niet op de lijst stond van leden van de MSD, maar u de ideeën deelde van gelijkheid tussen mensen zoals zijnde Hutu en Tutsi. Gevraagd hoe dit zich uitte dat u sympathisant bent, gaf u mee dat u de ideeën via uw oom J.(...) B.(...) N.(...), die een van de verantwoordelijken is van MSD in Nyakabiga, verkreeg, dat u hem wat geld gaf ter contributie, maar dat u niet meedeed aan vergaderingen en u ook geen uniformen van de partij droeg. Gevraagd welke activiteiten u dan wel deed als sympathisant beschreef u problemen in uw wijk met de Imbo, gaf u aan dat u dat niet kon verdragen en u om die reden meedeed aan manifestaties. Gevraagd of

u de MSD gecontacteerd heeft, stelde u verrassend dat u niet met de MSD spreekt (NPO p 12) waarbij de vraag kan gesteld worden in welke mate uw oom J.(...) B.(...) N.(...) dan wel een lid en zelfs verantwoordelijk van de partij MSD was gezien u met hem samenwoonde (zie NPO p 13). U heeft overigens geen enkel (begin van) bewijs afgeleverd voor uw verklaringen aangaande uw oom J.(...) B.(...) N.(...) als verantwoordelijke bij MSD. Bijzonder opmerkelijk is dat wanneer u gevraagd werd waar de letters MSD voor staan u daar gewoonweg niet kon op antwoorden (NPO p 12) waaruit allerminst uw sympathie of enige betrokkenheid bij deze partij blijkt.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw vermeende sympathie voor MSD (Mouvement pour la Solidarité et la Démocratie nvdr.).

Voorts heeft u uw arrestaties te Burundi niet aannemelijk weten te maken.

U verklaarde dat u werd meegenomen op 27-4-2022 in een auto door gemaskerde mannen en ze u hebben geslagen en het bot van uw arm gebroken hebben. U toonde uw arm aan de protection offcer tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO p 14). Toen u echter weinig later werd gevraagd of u medische documenten bij u had, kon u er geen voorleggen (NPO p 15) wat bijzonder opmerkelijk is gezien u zeer specifiek aangaf dat u tijdens die arrestatie of kidnapping ernstig gewond raakte – uw bot in uw arm werd gebroken – en dit toch een begin van bewijs zou kunnen zijn voor deze vermeende arrestatie.

Inzake uw tweede arrestatie gaf u aan dat u werd opgepakt en opgesloten, samen met vele anderen en uw smartphone en computer werden afgenomen, maar u net voor u werd opgesloten een oproep kreeg op uw kleine telefoon (een dumbphone nvdr.) en u de persoon nog kon zeggen dat u werd opgepakt te Gitega alvorens u werd geslagen en beroofd van deze telefoon. U vermeldde dat uw kennissen u zo begonnen te zoeken en dat een dikke dame, de vrouw van een rijke zakenman, u herkende op een foto gezien ze ooit deelnam aan een van uw gebedsmomenten te Gitega en ze haar echtgenoot vroeg om te zeggen dat u zijn neef was en deze man hen 5 miljoen Burundese frank betaalde (zie questionnaire p 18 en NPO p 15).

Er dient opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beide arrestaties. U haalde aan dat u ernstig gewond raakte aan uw arm, maar legt daar geen enkel begin van bewijs voor neer wat de geloofwaardigheid van deze arrestatie sterk ondermijnt. Ook wat betreft uw tweede arrestatie dient vastgesteld dat uw kennissen volgens uw verklaringen in het openbaar te Gitega met foto's van u rondlopen met het doel u terug te vinden– een bijzonder gevaarlijke onderneming in het licht van uw verklaringen over de vermeende gebeurtenissen voorafgaand aan deze beweerde arrestatie. Ook uw verklaring dat een voor u compleet onbekende rijke zakenman u vrijkoopt en liegt tegen de Imbo dat u zijn neef bent, omdat zijn echtgenote u toevallig herkende van een nachtelijke gebedsdienst is niet aannemelijk.

Verder dient opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de doodsbedreiging bij uw thuis door een man van de inlichtingendienst.
U verklaarde dat u na uw vrijlating te Gitega naar Bujumbura bent gegaan, maar u op verschillende plaatsen sliep, omdat uw leven in gevaar was. U gaf nog mee dat de man op 6 september om 22 uur u bij uw thuis in Cibitoke kwam opzoeken en zijn wapen bovenhaalde, het op de tafel legde en u zei dat hij gekomen was met de opdracht u te vermoorden. Hij zei u dat hij uw goede pastorale werken had gezien waarschuwde u dat u het land moest verlaten en of u voor hem wou bidden (questionnaire p 19). U gevraagd waarom die man u zou komen opzoeken met het doel u te vermoorden, maar u liet gaan omwille van uw goede werken en gevraagd naar enige logica in uw verklaringen, stelde u dat hij u zei dat hem was verteld dat u slecht was, maar hij zag dat u niet slecht was (NPO p 16) wat hoegenaamd geen aannemelijke verklaring is voor het feit dat hij u zonder meer liet vertrekken. U daarop voorgeworpen dat hij zijn eigen leven in gevaar bracht - want de opdracht niet uitvoerde- en gevraagd waarom hij dat zou doen, kon u daar niet op antwoorden en kon u niet aangeven wat er gebeurd is nadien met deze persoon (NPO p 16).

U verklaarde dat u in 2015 deelnam aan manifestaties tegen het derde mandaat van de president (questionnaire p 16 en NPO p 13). Gevraagd waarom u meedeed aan die manifestaties, gaf u ter verantwoording dat er mensen verdwenen en u bent opgegroeid in een wijk Nyakabiga waar veel doden vielen en vrouwen werden verkracht en u dat niet kon tolereren. Gevraagd of u problemen heeft gekend omwille van uw deelname aan deze manifestaties, gaf u aan dat dat de reden is waarom u het land heeft verlaten (NPO p 13). U daarop voorgeworpen dat u als gekend persoon toch wel opviel en gevraagd waarom u daaraan zou deelnemen als u niet wou deelnemen aan vergaderingen van de MSD net omwille van uw maatschappelijke positie, stelde u dat er voor de aankondiging van het derde mandaat geen problemen waren en er pas restricties zijn gekomen na die aankondiging (NPO p 14) wat niet weet te overtuigen. Er kan enkel vastgesteld worden dat u pas spreekt van problemen met de Imbo vanaf uw arrestaties in 2022 en dit 7 jaar na de manifestaties waaruit geenszins ernstige problemen kunnen afgeleid worden met de Burundese autoriteiten omwille van uw beweerde deelname aan de manifestaties van 2015. Integendeel, u kon tot tweemaal toe zonder problemen Burundi verlaten voor conferenties met bestemming Oeganda en Malawi

(05/04/2022 - 09/04/2022) wat een negatieve indicatie inhoudt voor uw zogenaamde problemen met de Burundese autoriteiten.

Wat betreft de foto van een chatgesprek (document 18) gaf u aan dat dit screenshots betrof van gesprekken tussen u en P.(…), een assistent priester, die de Imbo hebben gewist en jullie ze niet vonden (NPO p 10). U stelde dat u dit neerlegde om aan te tonen dat u vervolgd werd en u bent weggelopen en dat de priester die u verving ook werd opgesloten en geslagen (NPO p 11). Er dient daarbij allereerst opgemerkt dat dit document een kopie betreft wat de bewijswaarde er van reeds ernstig aantast. Voorts dient vermeldt dat dit document gemakkelijk gemanipuleerd kan worden en het resultaat kan zijn van simpel knip – en plakwerk, zeker gezien de vele digitale mogelijkheden die vandaag publiekelijk beschikbaar zijn. Dit document weet allesbehalve te overtuigen en kan dan ook niet aanzien worden als (een begin van) bewijs voor de door u geopperde problemen te Burundi."

De lijst met MSD-kandidaten die verzoeker in zijn verzoekschrift neerlegt, is niet van die aard om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen aangezien de lijst dateert van 2015 en aldus niet aantoont dat verzoekers oom nadien nog politiek actief is geweest. Ook de ID-kaarten van de vader en de oom van verzoeker werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.

Het psychologische attest dat verzoeker neerlegt in zijn aanvullende nota van 8 mei 2026 is evenmin van die aard dat het afbreuk kan doen aan bovenstaande vaststellingen. Uit het attest blijkt dat verzoeker lijdt aan depressie en PTSS, dat hij in een situatie van ernstige psychische nood verkeert en dat verzoekers huidige psychische toestand nauw verband lijkt te houden met de meegemaakte trauma's, de administratieve onzekerheid en de aanhoudende angst voor zijn veiligheid en die van zijn gezin. Verzoeker betoogt dat dit document bijkomend bewijs vormt ter ondersteuning van zijn verzoek. De Raad wenst in deze zin op te merken dat de vaststellingen in dit attest louter berusten op verzoekers eigen, subjectieve verklaringen. De attesten tonen de waarachtigheid van de vervolging aldus niet aan. De Raad benadrukt daarbij dat documenten inderdaad een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben, mits zij coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat *in casu*, gelet op hetgeen voorafgaat, niet het geval is. Hetzelfde geldt voor de door de verzoeker eerder neergelegde chatberichten.

De in een aanvullende nota van 3 september 2026 neergelegde documenten, namelijk een attest van J.B.N. van 2 augustus 2026, een verklaring van 19 augustus 2026 van A.A. over nauwe en zichtbare banden met familieleden van Alexis Sinduhije, een opsporingsbericht, foto's en een attest van 1 september 2026 van Pacifique Ndayisaba, hebben een onmiskenbaar gesolliciteerd karakter en worden in een dergelijke late fase van de procedure neergelegd dat deze de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet kunnen ombuigen.

In zoverre verzoeker nog poneert dat hij een risicoprofiel heeft bij terugkeer naar Burundi wegens zijn asielaanvraag in België, oordeelt de Raad dat, na zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming (COI Focus "*Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 25 augustus 2026, alsook de informatie bijgebracht door de verzoeker in zijn pleitnota van 29 augustus 2026), niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek, een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft.

Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor vervolging als gevolg van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België,
- de etniciteit van de verzoeker,
- zijn eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hem hebben getoond,
- zijn geografische herkomst,
- zijn persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie,
- zijn gedrag en zijn activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asielinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

In casu brengt verzoeker in zijn aanvullende nota van 29 augustus 2026 zeer recente informatie over de surveillance-activiteiten door de Burundese autoriteiten in België. Zo wijst verzoeker op de recente uitspraken van de Burundese ambassadeur in België tijdens een interview op het YouTube kanaal Main Switch 257 waarover een bericht van de organisatie FOCODE, een bron waarnaar ook CEDOCA meermaals verwijst in de hogervermelde COI Focus, onder meer stelt dat de uitspraken van de ambassadeur een gevoelige kwestie betreffen, met name deze van een mogelijke grensoverschrijdende repressie tegen Burundezen die kritisch staan tegenover het regime in Gitega, zelfs op Belgisch grondgebied.
In het bericht wordt gesteld dat één zin in het interview in het bijzonder de aandacht trekt: "*Laat ze niet denken, omdat we zwijgen, dat we niets doen*". De boodschap wordt volgens het bericht door de Burundese gemeenschap zo opgevat dat de Burundese staat hen volgt en observeert ver van Bujumbura en zelfs in België. In het bericht wordt ook gesteld dat de ambassadeur bijzondere nadruk legt op de Burundezen tegen wie door Gitega internationale arrestatiebevelen zijn uitgevaardigd en dat het om 34 personen zou gaan, waaronder mensenrechtenverdedigers, journalisten, politici maar ook andere personen die tot de oppositie worden gerekend en dat de diplomaat liet uitschijnen dat deze personen zich vanuit België nog steeds vrijuit uitspreken tegen het Burundese regime. De bezorgdheid betreft volgens het bericht evenwel niet alleen de bekende figuren, maar ook de minder zichtbare ballingen, waaronder voormalige demonstranten uit 2015. FOCODE stelt ook dat de uitspraken van de Burundese ambassadeur ook rechtstreeks aan de Belgische autoriteiten gericht zijn aangezien de geviseerde personen zich op Belgisch grondgebied bevinden.

De Raad merkt op dat in het bericht van FOCODE waarnaar verzoeker verwijst, wordt geopperd dat de uitspraken van de Burundese ambassadeur bepaalde beschuldigingen tegen het Burundese regime heeft bevestigd en dat hieruit wordt afgeleid dat de ambassadeur heeft toegegeven dat de adressen van de Burundese diaspora in België zijn geregistreerd en dat zij onder toezicht zijn geplaatst. Voor zover dit in de berichtgeving van FOCODE wordt gesteld, kan niet blijken dat dit berust op een citaat van de ambassadeur. De Raad stelt verder vast dat in het FOCODE-artikel weliswaar een link naar het bewuste YouTube interview is opgenomen, maar dat hij de daarin gesproken taal niet machtig is zodat hij ook de inhoud van de verklaringen van de ambassadeur niet kan nagaan. Er kan gelet op de bronnen die hierover berichten, waaronder FOCODE, een bron die ook door het CGVS in de COI Focus wordt gebruikt, evenwel redelijkerwijze worden aangenomen dat de kern van de verklaringen van de ambassadeur in het interview wordt weergegeven in de geschreven persartikels. Ook is niet duidelijk welke gevolgen deze uitspraken en bedreigingen aan het adres van de Burundese diaspora, met inbegrip van personen die door de Belgische autoriteiten als vluchteling zijn erkend hebben op de relaties tussen België en Burundi, en of dit tot een verslechtering van deze relaties tussen beide landen heeft geleid. De houding van de Burundese autoriteiten ten opzichte van de Burundese gemeenschap in België en Burundezen die uit België terugkeren, kan niet los worden gezien van de bredere politieke context en de evolutie van de betrekkingen tussen België en Burundi, die sinds 2020 merkelijk verbeterd was.

Echter, zelfs indien wordt aangenomen dat de recente uitspraken van de Burundese ambassadeur wijzen op een intensievere observatie van de Burundese diaspora in België, volstaat dit *in casu* niet. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij persoonlijk in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten staat. Nu geen geloof kan worden gehecht aan zijn eerdere problemen met de autoriteiten en ook overigens geen individuele risicofactoren blijken, vormt de aangehaalde informatie geen voldoende aanwijzing dat verzoeker bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging loopt omwille van zijn vermeende (toegeschreven) politieke overtuigingen voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi, dan wel sinds zijn aankomst in België.

Wat de Tutsi-etnie van verzoeker betreft, overweegt de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat de vervolging van tegenstanders (of vermeende tegenstanders) van de regering in Burundi hoofdzakelijk politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet doorslaggevend is (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 17 december 2025). De Raad besluit dat dit element *in casu* op zich, dan wel in combinatie met enig ander element van het onderhavige geval, niet volstaat om de vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, aannemelijk te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikelen 9 en 10 van de Verordening 2024/1347 aannemelijk te maken.

2.4. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, a), en b), van de Verordening 2024/1347 beroept op zijn vluchtmotieven en zijn voorgehouden risicoprofiel omwille van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België terugkeert naar Burundi na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging heeft, en dat verzoeker zijn vrees in dit verband *in concreto* aannemelijk dient te maken, waartoe hij in gebreke blijft.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere dienstige concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op doodstraf en executie, noch op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi zou hebben gekend.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoeker in de zin van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347 bevestigt de Raad het standpunt van de bestreden beslissing, in het licht van de bronnen neergelegd in de pleitnota van 28 augustus 2026.

Verzoeker toont in zijn verzoekschrift en pleitnota van 29 augustus 2026 niet aan dat uit de beschikbare landeninformatie verkeerdelijk wordt besloten dat het geweld dat zich voordoet in Burundi in wezen doelgericht en politiek van aard is.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat burgerdoden hoofdzakelijk te betreuren vallen bij aanvallen die hen specifiek viseren. Dat er zich daarnaast ook in bepaalde gebieden van Burundi gewapende confrontaties tussen de Burundese strijdkrachten en gewapende groeperingen kunnen voordoen, wordt niet betwist, doch uit de beschikbare informatie blijkt niet, en verzoeker toont evenmin aan, dat het geweld dat uit deze confrontaties voortvloeit een willekeurig karakter heeft waardoor ook burgers erdoor worden getroffen.

Bijgevolg komt de situatie in Burundi niet overeen met een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT S. VAN CAMP